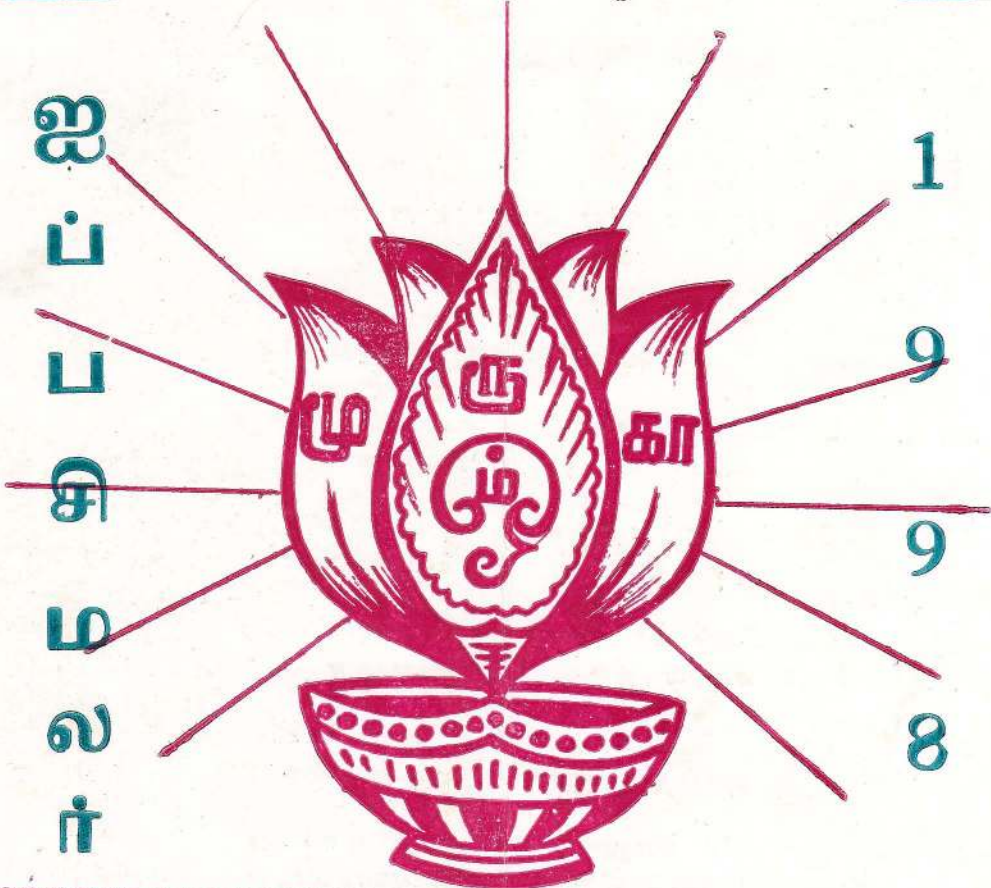

நான்குகடர்

வெளியீடு

சுந்தரீதியான் ஆச்சிரய கலை கலைபண்ட்டும் புரவை

குறள் வழி

“ முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்தின்னா
வஞ்சரை அஞ்சப் படும் ”.

பொருள்:

உள்ளத்தில் தீய எண்ணத்துடன் சிரித்துப் பழகும்
வஞ்சகரிடம் அஞ்ச வேண்டும்.

ஸ்ரீ

அருணாசலசிவ அக்ஷர மணமாலை

நூல்

அருணாசலசிவ அருணாசலசிவ
அருணாசலசிவ அருணாசலசிவ !

- 36) சொல்லாது சொலிநீ சொலற நில்லென்று
சும்மா விருந்தா யருணாசலா (அ)
- 37) சோம்பியாய்ச் சும்மா சுகமுண் றறங்கிடிற்
சொல்வே ரென்கதி யருணாசலா (அ)
- 38) செளரியங் காட்டினை சழக்கற்றதென்றே
சலியா திருந்தா யருணாசலா (அ)
- 39) ஞமலியிற் கேடா நானென் னுறுதியா
னாடிநின் னுறுவே னருணாசலா (அ)
- 40) ஞானமில் லாதுன் னாசையாற் றளர்வற
ஞானந் தெரித்தரு ளருணாசலா (அ)

[தொடரும்

* * * * *
 * * * * *
ஞான சீகரர்
 * * * * *
 * * * * *

வெளிப்பு - 2

கூட - 10

1998 ஜப்பசி

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1) தவயோகியின் தமிழ் மந்திரம்	1 - 3
2) புகழ்	4 - 6
3) கண்ணனும் கர்ணனும்	7 - 9
4) உண்மைவழி நின்ற சித்தர்கள்	10 - 11
5) விபூதியின் தனிச் சிறப்பு	12 - 13
6) தமிழ்க் கடவுள் முருகன்	14 - 16
7) மாறுபடாத மென்மைப்படுத்தும் மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்	17 - 20
8) மனிதன் - ஒரு மதிப்பீடு	21 - 22
9) சந்நிதியானின் அருட்கடாட்சம்	23 - 25
10) சூரிய பகவானிடமிருந்து சக்தி பெறுவோம் மாணவர் பக்கம்	- 26
11) தமிழ் நாவல் இலக்கியம்	27 - 28
12) விஞ்ஞான விளக்கம்	- 29
13) Easy Way to Learn English (Part-10)	30 - 32

அன்பளிப்பு : மலர் ஒன்று 25/- ரூபா
 வருட சந்தா தபால் செலவுடன் 325/- ரூபா.
 சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்.
 அச்சப் பதிப்பு : அச்சகம் - சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்
 தென்னடைமாறாறு.

ஐப்பசி மாத சிறப்புப் பிரதி பெறுவோர் விபரம்

திரு. சி. தங்கவடிவேலு
(சிற்றிபேக்கரி உரிமையாளர், தும்பளை)

வைத்திய கலாநிதி V. குகமூர்த்தி
(நாவலர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

நிறுவனர் ரலன்ற கல்வி நிறுவனம்
(கரவெட்டி)

திரு. A. S. S. இராமச்சந்திரன்
(மாலிசந்தி, அல்வாய்)

திரு. ச. தாமோதரம்பிள்ளை
(பழமுதிர்சோலை, கரணவாய் தெற்கு)

திரு. ச. நல்லதம்பி
(பிரதான வீதி, தொண்டைமானாறு)

உரிமையாளர் ரஜனி பீடா ஸ்ரோஸ்
(உடுப்பிட்டி)

உரிமையாளர் “விஜிதா அரிசி ஆலை”
(வல்லை வீதி, அச்சுவேலி)

திரு. செ. நடராசா
(உப தபாலதிபர், வளலாய்)

திரு. மு. விஜயரத்தினம்
(காட்டுப்புலம், தொண்டைமானாறு)

ஞானச்சுடர் - புரட்டாதி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :-

புரட்டாதி மாத மலருக்கான வெளியீட்டுரையை ஆசிரியர் திரு. கி. இராமலிங்குலாசன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். நான் வெளியீட்டில் உள்ள பன்னேறு வகையான பிரச்சயங்களையும், சிக்கல்களையும் குறிப்பிட்டு அவற்றை எல்லாம் தரண்டி இந்த நூல் தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றமை பாராட்டப்பட வேண்டிய விடயமாகும் என்று அவர் குறிப்பிட்டார்.

ஆய்வுரை :-

இந்த மலருக்கான ஆய்வுரையை எழுந்தாராகும் ஆசிரியருமான திரு. தெனியான் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். பழுதிக் காரத்தாளராக னிலங்குகின்ற திரு. தெனியான் அவர்கள் இறை அன்பர்கள் மத்தியில் நான் பேசுவது மிகவும் அபூர்வமானது என்றும் இருந்தாலும் செல்வச் சந்திதி மூலகன் தொடர்பான அன்பர்கள் மத்தியிலும் ஞானச்சுடர் நூல்தொடர்பானவும் பேசுவது நனக்கு மதிச்செயை அழிப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். சந்திதி என்பது இறைவன் வாழ்கின்ற இடம். செல்வச் சந்திதி என்று கூறும் பொழுது இறைவன் நிறைந்திருக்கும் இடம் என்பது பொருளாகும். அதறினனங்களை செல்வச்சந்திகியில் இறைவனுடைய நிறைவான அருள் அடியார்களுக்கு கிடைத்து வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்.

நான்கள் வைக்கலாக இருந்தால் மட்டும் பிரதானது சைவக் கைப்பற்றிய அறிவும் தெளிவும் கட்டாயம் எங்கிருந்தேவை. அதை நாம் வளர்த்துக்கொள்வ வேண்டும். அகிலாறு வளர்ப்பதற்கு ஞானச்சுடர் சிறந்த சேவையை ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிறது.

மேலும் அடிநிலை பக்தர்களை கட்டி எழுப்புகின்ற வகையில் வாழ்க்கைதரின் உண்மையான கதைகவினுடாக ஞானச்சுடர் வெளியீட்டுக் கொண்டிருப்பதும் நாம் கவனிக்க வேண்டிய விடயமாகும் என்னும் குறிப்பிட்டார். அத்துடன் புரட்டாதி மாத மலரில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் பற்றிய தன்னுடைய மதிப்பீடுகளையும் எடுக்கமாகக் குறிப்பிட்டார்கள்.

“ஞானச்சுடரே!” இனிதாய் வந்திடு

ஆற்றங் கரையாய் ஆலயம் மீதினில்
அறிவுச் சுடராய் மிளிரும் ஞானச்சுடரே
காலத்தின் தேவையே கருத்தாய் கொண்டு
சைவம் தழைக்கவும் தமிழோசை ஓங்கவும்
என்றும் நீ மாதாந்தம் வந்திடுவாய்!

பூமியில் வாழும் உயிரினம் தழைக்கவும்
மக்கள் வாழ்வு இனிதாய் மேவவும்
கற்றோர் மத்தியில் ஞானம் சிறக்கவும்
வழமிசு சந்திதி ஏற்க ஞானச்சுடரே தினம்வா!

கற்றவர் புகழ் வானவில் ஓங்கிட நாளும்
மாணவர் தேடல் தினமும் தளைத்திட
பண்பாட்டுக் கோலங்கள் என்றும் வளம்பெற
இனிதரு விருட்சமாய் ஞானச்சுடரே வந்திடுவாய்!

நாளை வருகின்ற சந்திதி இதமாய்வாழ
இன்றைய இன்னல்களை எழுத்துருவில் களைந்து
தமிழர்நாம் தலைநிமிர்ந்துவாழ சைவம் தழைக்க
உறுதியாய் வந்திடு ஞானச்சுடரே!

வற்சலா
(தெல்லிப்பழை)

நற்செய்தி!

ஆனந்தகடரை வெளியிடுவதற்கு மட்டும் பயன்பட்டு வந்த சந்நிதியான் ஆச்சிரம அச்சகம் தற்பொழுது தன்னுடைய ஆற்றலை அதிகரித்து பலவகையான அச்சப் பதிப்பு வேலைகளையும் செய்யக்கூடிய வகையில் தன்னை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. ஆகவே அச்சப் பதிப்பு வேலைகளைச் செய்ய விரும்புகின்ற அன்பர்கள் சந்நிதியான் ஆச்சிரம அச்சகத்துடன் தொடர்பு கொண்டு குறித்த நேரத்தில், தரமான முறையில் தங்களது பதிப்புகள் வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்து நன்மை அடையலாம் என்பதை மகிழ்வுடன் அறியத்தருகின்றோம். எம்முடன் தொடர்பு கொண்டால் நேரடியாக வரிகைதந்து தங்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

தங்களது தொடர்பு உங்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதுடன் எங்களது ஆத்மிகப் பணிகளது வளர்ச்சிக்கும் தூண்டு கோலாக அமையும் என்பதையும் அன்புடன் அறியத்தருகின்றோம்.

-சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்.

★ ஞானபண்டித கலாவித்தகி ★

வருடா வருடம் சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண் பாட்டுப் பேரவையால் வழங்கப்படுகின்ற விருது 1998 ஆம் ஆண்டு செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஞானபண்டித கலாவித்தகி என்ற விருது வைகாசி மாதம் நடைபெற்ற வைகாசிப் பெருவிழாவின் பொழுது எமது பேரவையால் அன்னாருக்கு வழங்கப்பட்டது. அப்பொழுது பல்கலைக்கழகங்களும் இது போன்ற விருதுகளை அம்மையாருக்கு வழங்கி அவரை கௌரவிக்க வேண்டுமென்ற கருத்துக்களை பல பெரியோர்கள் முன் வைத்ததும் மனம் கொள்ளத்தக்கது. சந்நிதியானின் கருணையினால் இக்கருத்துக்கள் செயலுருவம் பெற்று, யாழ் பல்கலைக்கழகமும் 1998 ஆம் ஆண்டு தன்னுடைய பட்டமளிப்பு விழாவில் அம்மையாருக்கு கலாநிதிப் பட்டத்தை வழங்கி தன்னுடைய பங்களிப்பையும் செவ்வனே நிறைவேற்றியுள்ளது.

ஆகவே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்ற அம்மையாரை இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்துவதுடன் அம்மையாரின் சமூகப்பணிகளும் சமயப்பணிகளும் இந்த மண்ணில் பல்லாண்டுகாலம் மேலும் தொடர வேண்டுமென்று ஆற்றங்கரை முருகனின் திருப்பாதங்களை வேண்டுகின்றோம்.

ச. ஆ. சை. க. ப. பேரவை

தொண்டைமானாறு.

தவயோகியின் தமிழ் மந்திரம்

[தொடர்ச்சி ...

தோத்திரத்திற்குத் திருவாசகம், சாத்திரத்திற்குத் திருமந்திரம் என்பது சான்றோர் வாக்கு ஆகும். திருமந்திரம் வேதப்பொருளுள் சிவாசுமசாரமும் ஒரங்கே சேர்ந்து உருவாக்கப்பட்ட அருமைத் திருநூல் ஆகும். சதாபிவதாயனாரால் வெளியிடப்பட்ட ஆகமங்கள் இரூபத்தெட்டிய நந்தியேற்பொருடானுக்குக் கிடைத்தவை ஒன்பது ஆகமங்களே ஆகும். இந்த ஒன்பது ஆகமங்களையும் உற்றியெயம்பெருமான் குருகுலத்தில் போகித்து வந்தார். இக்குருகுலத்தில் பாடிக்க கந்தரநாதனாராய திருமூலரும் ஒன்பது ஆகமங்களின் சாரத்தையே ஒன்பது தந்திரங்களாக வருத்துக்கூழினார். திருமந்திரத்தின் செய்யுள்களில் கடவுள் வாழ்த்து, வேதாசுமசு சிறப்பு, திருமூலர் வரலாறு என்பன கூறப்பட்டுள்ளன. முதலாம் தந்திரத்தில் உபதேசம், யாழ்வாழ்வையாமை, செல்வ நிலையாமை, கொல்வாமை, கல்வி கல்வாமை முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் தந்திரத்தில் அட்டயிரட்டம், இலிங்கபுராணம், பஞ்சதிருத்தியம், கர்ப்பக் கிரிவாய, சிவநிலை, குருநிலை முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன. மூன்றாம் தந்திரத்தில் அட்டாங்கியோகம், அட்டமாபித்தி முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன.

நான்காம் தந்திரத்தில் திருவம்பலச் சக்கரம், நவதுண்டம், வாரீரவ மந்திரம் முதலியனவும், ஐந்தாம் தந்திரத்தில் சரியை, கிரிவாய, யோகம், நூலம், என்பனவும் சத்திதிபாடம் முதலியனவும் ஆறாம் தந்திரத்தில் குருதரிசைம், கிருந்து, துறவு, தவவேடம், ஞானவேடம், முதலியனவும், ஸீரீவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஏழாம் தந்திரத்தில் ஆறுதாரம், சிவபூசை, குருபூசை, சமாதிக்கிரியை, பசு இலக்கணம் முதலியனவும் எட்டாம் தந்திரத்தில் அவதேகம், வாய்மை, அவா அறுத்தல் பக்தி முதலியனவும், ஒன்பதாம் தந்திரத்தில் பஞ்சாட்சரம், சிவநிலைம், சூனியசம்பரவுணை தோத்திரம் முதலியனவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

திருமூலர் மூலையிரம் ஆண்டுகள் ஞான நிலைடையில் இருந்து வருடத்திற்கொரு பாகரமாக மூலையிரம் பாகரங்கள் அடங்கிய திருமந்திரத்தை அநாசிச் செய்தார் என்று கூறப்படுகிறது. சாதாரண மக்கள் பொருளுணர்ந்தே உணராமலே பல்வாயிரக்கணக்கில் சொற்களையப் பேசுவார்கள். ஆனால் ஞானவையன்களோ பலகாலும் ஞான நிலைடையில் இருந்து எதைச் சொல்ல வேண்டுமோ, என்னாறு சொல்ல வேண்டுமோ, அதை மட்டுமே கூறுவார்கள். வெளிமுகமாகச் செல்லும் ஆய்வாவை உள்முடிப்படுத்தி அங்கே இன்ப ஊற்றைக் காணச் செய்வதே திருமூலர் போன்ற மகான்களின் சிந்தனையாகும்.

அண்டசராசரமெல்லாம் வியாபித்திருக்கும் பரம்பொருளை இந்தப் பிண்டமாகிய உடம்பிலே ஞானிகள் கண்டார்கள். தவயோகி திருமூலர் மனித உடம்பிற்குள் நிற்கும் மெய்ப்பொருளை நேரிலே கண்டார். தான் அடைந்து அனுபவித்த அந்தப் பேரின்பத்தை உலக மக்கள் அனைவரும் பெறவேண்டும் என்று விரும்பிய திருமூலர்.

யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்விடின்
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரம்
தான் பற்றப் பற்றத் தலைப்படும் தானே
எனத் தமிழ் மந்திரத்தில் அருளுகிறார்.

வினைப் போகம் முடியும் வரையும் ஆன்மாவின் பிறவிச்சக்கரம் சுழன்று கொண்டே இருக்கும். எடுத்த பிறப்பில் தவவாழ்வு வாழாத காரணமே பிறவிக்கு வித்தாக அமைந்து வருகிறது. மனிதப் பிறவி இறைவனை வாழ்த்தி வணங்குவதற்குரிய அரிய பிறவி ஆகும். இறைவனைப் பாடிப்பரவி வணங்குவதற்காகவே அரிய இப்பிறவியை இறைவன் நமக்குத் தந்தான் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரச் செய்யுள் தெளிவாக விளக்குகிறது.

பின்னை நின்று என்னே பிறவி பெறுவது
முன்னை நன்றாக முயல்தவம் செய்கிலர்
என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமானே.

ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது வாழ்க்கையில் செய்யக்கூடிய அடிப் படை அறங்கள் பல உண்டு. தினந்தோறும் பூசையிலே ஒரு பச்சிலையை எடுத்து அர்ச்சனை செய்வது எனிய காரியமே ஆகும். இந்துசமயி ஒவ்வொருவரும் நாளாந்தம் தனது ஆத்ம ஈடேற்றத்துக்காக ஆத்மார்த்த பூசை செய்ய வேண்டும். எல்லாத் தெய்வங்களும் வீற்றிருக்கும் தெய்வப் பிராணி பசு ஆகும். பசுவுக்கு ஒருபிடி உணவைக் கொடுப்பது சிறந்த தர்மம் ஆகும். பசு ஒரு பூரண யக்ஞப் பிராணி அதிலிருந்து வெளிவரும் அனைத்துப் பொருட்களும் புனிதமானவையாகப் போற்றப்படுகின்றன. உண்ணும் உணவில் ஒருபிடையைத் தர்மத்துக்கு வழங்கு என்பதே அறக் கட்டளை ஆகும். பிடி அரிசித் திட்டத்தினால் பல அறப்பணிகள் நமது நாட்டிற் செயற்பட்டு வந்தன. மனித விழுமியங்களில் மிக உயர்வானது மற்றவர்களுடன் இனிய வார்த்தைகளைப் பேசுவதே ஆகும். ஆண்டவனை வழிபடுவதும் பிற உயிர்களிடத்திற் கருணை செலுத்துவதும்

இனிய பேச்சும் மனிதர்கள் பேணவேண்டிய உயர்விழுவியங்களாகும். இந்த அடிப்படை அறங்களை ஒவ்வொரு மனிதனும் செய்ய வேண்டியது அவசியத்தை

யாவர்க்குமாம் இறைவற்கொரு பச்சிவை
யாவர்க்குமாம் பருவுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கின்றனரை தானே.

வளந் திருமந்திரம் சுறுகிறது

உடம்பைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியத்தை திருமந்திரம் பல பாடல்களில் எடுத்து விளக்குகிறது. அழிந்து போகின்ற இந்த உடலை உயிர் இருக்கும் வரை ஆரோக்கியத்தோடும் உறுதியோடும் பாதுகாக்க வேண்டிய காரணித்து உபாயத்தைத் திருமந்திரப் பாடல்கள் தெளிவாக விளக்குகின்றன. உத்தமனாகிய இறைவன் வீற்றிருக்கின்ற உடம்பை அடைதல் செய்யக்கூடாது. கோயிலைப் பரிசுத்தமாகப் பாதுகாப்பது போல உடம்பையும் ஆரோக்கியத்தோடு பேணவேண்டும். இறைவன் வீற்றிருக்கும் கோயிலில் போதை வஸ்துக்களையும், புலாவையும் இட்டுக் கடுகாடு ஆக்கக்கூடாது. இந்த உபாயங்கள் இறைவன் நீக்கமற நினைத்திருக்கின்றான் என்பதை உணர்த்திப் பின்பு இதைத் தெய்வம் வீற்றிருக்கும் ஆலயமாகப் போற்றுகின்றேன் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது.

உடம்பினை முன்வாய் இழக்கின்றிருந்தேன்
உடம்பினுக்குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்பினே உத்தமன் கோயில் கொண்டபொன்று
உடம்பினை யாஸிருந்து ஒம்புகின்றேனே.

செய்தபிறிற் றிக்ககர் சிவ. மகாலிங்கம்
(நிர்வணயானம் - பவலி ஆசிரியர் கவாசலை)

காலை மாலை சந்தியை காவமே கடவுள் வணக்கத்திற்கு
எற்றது. அப்போது மனம் பரிசுத்தமாக இருக்கும்.
— அன்னை ஸ்ரீராமநாதேவி

{ புகழ் }

மனித சமுதாயத்தில் புகழை விரும்பாதவர்கள் மிகமிகக் குறைவு. புகழின்மீது எல்லோருக்கும் ஒரு கவர்ச்சி இருக்கிறது.

தன்னை மற்றவர்கள் புகழும் போது அந்தப் புகழுரைகள் எல்லாம் தனக்குப் பொருத்தம்தானா என்று நினைத்துப் பார்ப்பவர்கள் எந்தக் காலத்திலும் மிகமிகச் சிலராகவே இருந்திருக்கிறார்கள்.

மனிதனுக்கு எந்தப் பசி தீர்ந்தாலும் 'புகழ்ப்பசி' தீராது போலி ருக்கிறது.

புகழின் வலிமையைப் புரிந்து கொண்ட சிலர் எந்த மனிதரையும் புகழ்ச்சியுரையாலேயே மயக்கிவிடலாம் என்று உறுதியாக நம்புகிறார்கள். புகழ்ச்சியுரை என்பது மிகப் பெரிய போதைப் பொருளாகவே ஆகி விட்டது.

தமிழ்ப் பண்பாட்டில் புகழுக்கு ஒரு தனி வரலாறே இருக்கிறது என்று சொன்னால் தவறில்லை.

சங்க காலத்திலேயே புகழ் வரும் என்று தெரிந்தால் உயிரைக் கூடக் கொடுக்கத் தயாராக இருந்திருக்கிறார்கள். "புகழெனின் உயிரும் கொடுக்குவர்" என்ற புறநானூற்றுத் தொடர் இந்தச் செய்தியை நமக்கு விளக்குகிறது.

புகழ் என்றால் என்ன? புகழின் மீது மனிதனுக்கு என்ன அவ்வளவு பெரிய நாட்டம்?

புகழ் என்பது நாம் செய்த காரியங்களின் விளைவாகத் தானே நமக்கு வந்து சேருவது. புகழுக்குரிய காரியங்களைச் செய்யாமல் புகழ் வராது.

புகழுக்குரிய காரியங்கள் என்று நினைக்கத் தகுந்தவை எவை? ஒருவன் தன்னிடம் வந்து கைநீட்டி இரக்கும்போது இல்லை என்று சொல்லாமல் கொடுப்பது மிகப் பெரிய அறமாக நெடுங்காலமாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. இருப்பதை ஒளிக்காமல் இயன்றதைக் கொடுக்கிற வள்ளன்மை தப்பாமல் புகழைக் கொண்டு வந்து சேர்க்கிறது.

“ உரைப்பார் உரைப்பவையெல்லாம் இரப்பார்க்கு ஒன்று
 ஈவார் மேல் நிற்கும் புகழ் ”

என்று என்னுள் சொல்லுவது இங்கே நம் நினைவுக்கு வருகிறது.

ஒருவன் உள்ளத்தில் இயல்பாக அமைந்த சவு இரக்கம் எந்த அளவுக்கு அவ்வளவு செயற்படுத்துகிறதோ அந்த அளவுக்கு அவனுக்குப் புகழ் வந்து சேரும்.

சகை வளர வேண்டுமாவால் ஒருவனுக்கு முயற்சியும் உழைப்பும் வேண்டும். தன் தேவைகளைக் குறைத்துக் கொள்வது திறமை வேண்டும். தன்னுடைய தேவைகளுக்கும் ஆஸ்களையும் குறைத்துக் கொள்ளத் தெரியாதவன் ஸகையுள்ளவனாக இருக்க முடியாது. தன்னுடைய தேவைகளும் ஆஸ்களும் அளவிறந்து பெருகிவிட்டால் அவற்றை நிறைவேற்றவேண்டி அவனுக்கு ஆயிரம் பேர் உதவவேண்டும் அந்த நிலையில் அவனாவ் எப்படிப் பிறருக்கு உதவ முடியும்?

ஆஸ்களையும் தேவைகளையும் குறைத்துக் கொண்டாற் கூட இல்லாதவர்க்கும் இயலாதவருக்கும் வழங்கவேண்டும் என்ற மனமெழிச்சி இருந்தால் தான் வழங்க முடியும். இன்னவென்றால் எவ்வளவு பெரு விருந்தாலும் அவனாவ் வழங்கவும் முடியாது; எவ்வளவு மாறவும் முடியாது.

இல்லாதவருக்கும் இயலாதவருக்கும் இயல்பாகவே கொடுப்பது என்பது புகழுக்குரிய ஒரு செயல். இந்தச் செயலைப் பாராட்டிப் பேசாத இலக்கியமில்லை. புகழுக்குரிய காரியம் என்பது சகை ஒன்றுதான்? இன்னும் உண்டு.

நமக்குத் தீமை செய்த ஒருவனுக்கு நாமும் தீமை செய்து நம் மூடைய வலிமையைக் காட்ட வேண்டும் என்று மனத்தில் ஒரு வேகம் எழுவது இயல்புதான். குழ்ச்சிக்குச் சூழ்ச்சி தீமைக்குத் தீமை-கொலைக்குக் கொலை என்று இப்படியே பேரிக் கொண்டிருந்தால் தீமைக்கு முற்றுப் புள்ளி இடுவது எப்போது? தீமைகள் ஒடுக்கப்படுவது எப்போது? தீயவர் களைக் கொலை செய்வதால் தீமைகள் ஒழிந்து விடா.

தனி மனித விமோதங்கள் சமுதாய அமைதியைக் குலைத்து விடும். தனிமனித விமோதங்களுக்கு இடமில்லாமல் தீமைகளைக் கட்டுப் படுத்திக்கொள் அரசு, காவற்புலவர். நீதிமன்றம் என்றெல்லாம் அமைப்புக்கள் உருவாகிவிடுகின்றன. தீயவர்களுக்கு இந்த அமைப்புகள் தண்டனை வழங்கித் தீமைகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. இந்த அமைப்புகளில் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் கூடத் தனிமனித விமோதங்களுக்கு இடம் தரக் கூடாது.

தனி மனித விரோதம் வளர்ந்து விட்டால் எதிரியைப் பழிவாங்க வேண்டும் என்ற வேகம் பிறக்கும் வஞ்சம் தீர்க்கும்வரை ஓய்வு இருக்காது, உறக்கம் இருக்காது.

வஞ்சம் தீர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் மாறி மாறி வளர்ந்து கொண்டே இருந்தால் அதற்கு ஒரு முடிவே இருக்காது. அதற்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்க ஒரே வழி - தனி மனித விரோதத்துக்கு இடம் தராமல் பிறர் செய்த தீமையைப் பொறுத்துக் கொள்வதுதான். அப்படிப் பொறுத்துக் கொள்வது எளிதல்ல. ஆனால் அப்படிப் பொறுத்துக் கொள்ளத் தெரிந்தவர்க்குப் புகழ் தானாக வந்து சேர்கிறது. பழி வாங்கு பவனுக்குக் கணநேரம் மகிழ்ச்சி ஏற்படலாம். அந்த மகிழ்ச்சி மின்னல் போலத் தோன்றி மறைந்துவிடும். ஆனால், பொறுத்துக் கொண்டவருக்கு அது புகழுக்கு உரிய செயலாக ஆகிவிடுகிறது. அந்தப் புகழ் மின்னல் போல மறைவதில்லை. அவருடைய இறுதி மூச்சுவரை அந்தப் புகழால் வரும் அமைதியும் இன்பமும் அவரோடு நிலைத்து நிற்கின்றன. புகழுக்கு உரிய செயல்களில் இதுவும் மிக இன்றியமையாத ஒன்று.

தன்னால் பிறருக்கு நலம் விளைய வேண்டும்; எந்த வகையிலும் தீங்கு விளையக் கூடாது என்ற உணர்வோடு ஒருவன் செயற்படும்போது புகழ் அவனை வந்து சேர்கிறது; நிலைத்து அவனோடு நிற்கிறது.

“ஒறுத்தார்க் கொருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்”

என்று வள்ளுவர் சொல்லுவதை நினைத்துப் பாருங்கள்.

தொகுப்பு: சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

நன்மை தீமைகளைப் பாகுபடுத்திப் பார்க்கும் திறமையுடைய ஒருவன் தான் என்ற அகந்தையை விட்டொழிக்க முடியும் இதுவும் கடவுளுடைய கருணை ஒன்றினால்தான் முடியும். இந்தக் கருணையை அடையப் பெற்றவன் சமூகம் சம்பந்தமான மற்றும் ஆன்மிக சம்பந்தமான அகம்பாவத்தை ஒழிக்க முடியும்.

— ஸ்ரீ நாராயண குரு

கண்ணனும் கர்ணனும்

10 காபாலதர் போலில் பறிவேழமாம் நாட். போர் நடந்து முடிந்து விட்டிருந்தது. மகாசேனாபதியான கர்ணனும் போர்க்களத்தில் வீழ் விழ்ந்துவிட்டான். கர்ணனின் முடிவைக் குறித்துப் பாண்டவர்களின் பாசனறையில் வெற்றிக் கொண்டாட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இத்தகைய உல்லாச வேளையில் பாண்டவர்களின் வெற்றிக்கு உறுதுணையாக விளங்கிய கண்ணன் மீட்டும் கவலையுடன் உட்கார்ந்திருந்தார். அவருடைய வாய் அடிக்கடி, "இன்று இந்த மன்னமுறையினின்றும் கவலையெடுத்த கொடையாளி மலறந்துவிட்டான்" என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தது.

தர்மபுக்திப்பிராண பதிஷ்டரருக்கு எவரைப் புகழ்ந்தாலும் சரி எவருடைய நல்ல குணங்களை எவ்வளவு தான் போற்றிப் புகழ்ந்தாலும் சரி, பொறாமை ஏற்பட்டதில்லை. ஆனால், தனநிச்சயங்குத் தன் தலையாய எதிரியான கர்ணனைக் கண்ணன் புகழ்வதைக் கேட்க யிகவும் மனவருத்தம் ஏற்பட்டது எனவே அவன் முதல்தைத் தொங்க விட்டார் அமர்ந்திருந்தான்.

அர்ஜுனனின் திண்டையக் கண்ட கண்ணன் அவனைப் "அர்ஜுனா உன்னைப் பார்த்தால் நான் கர்ணனை அழைக்காமலாது புகழ்வதால் நீ ஏதோ திண்டையது போல் தோன்றுகின்றது. ஒரு காரியம் செய் நீ இப்போது என்னுடன் வா. தொலைவில் நின்று கொண்டு நடப்பதைக் கவனி. கொடையாளியான கர்ணன் இன்னும் இறந்து போகவில்லை. அவனுடைய உயிர் பாசனறைக் கொண்டிருக்கிறது. இப்போது இந்த நிலை நிரீகட அறணுவைய கொடைத் தன்மையைக் காணலாம்" என்றார்.

இரவு ஆகிவிட்டிருந்தது. புத்தக பூமியில் பிணர் தின்னும் நரிகளின் ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இய்யும் அர்ஜுனாகக் சிலர் வேதனைபுடன் முகநிக் கொண்டிருந்தார்கள். போர்க் கருவிகளின் உடைந்த பாக்கங்கள், அம்புத் துண்டுகள், பிணக் குவியல்கள், இரத்தத்தால் மேறான தரை ஆகியவற்றினால் அந்த இடம் யிகவும் பயங்கரமாகக் காணப்பட்டது. அர்ஜுனனைச் சிறிது தூரத்தில் நிற்கக்கொண்டவிட்டு அண்ணன் தான் மட்டும் அந்தணரைப் போல் போலி' இக் கொண்டு உரத்த குரலில், "கர்ணா கொடையாளி கர்ணா! நாய்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள்?" என்று சுத்திக் கொண்டே நடந்தார். தரையில் ஈர்க்கையுடன்

கிடந்த கர்ணன் தலையைத் தூக்கி “ என்னை அழைப்பது யார்? சகோ தரா! தாங்கள் எங்கே இருக்கின்றீர்கள்?” என்று கேட்டான்.

அந்தணர் கர்ணனின் அருகில் வந்துவிட்டார். அவர் கர்ணனிடம், “நான் மிகவும் நம்பிக்கையோடு உங்களை நாடி வந்திருக்கின்றேன். எனக்குச் சிறிதளவு தங்கம் வேண்டும். மிகவும் சிறிதளவு கொடுத்தாற் கூடப் போதும்!” என்றார்.

கர்ணனும் அவரிடம், “ஐயா! தாங்கள் என் வீட்டிற்குச் செல்லுங்கள். என் மனைவி தங்களுக்கு வேண்டிய அளவிற்குப் பொன்னும், பொருளும் கொடுப்பாள்” என்றான். சாதாரண அந்தணராக இருந்திருந்தால், கர்ணன் கூறியபடியே அவனது வீட்டிற்குச் சென்றிருப்பார். வந்திருப்பவர் யார்? எனவே, அவர் கர்ணனிடம் கோபத்தைக் காட்டும் வகையில், “கொடுக்க விருப்பமில்லையென்றால் இல்லையென்று சொல்லி விடுவதுதானே! இங்கும் அங்கும் ஏன் என்னை ஓடச் சொல்கிறாய்! நான் எங்கும் போகமாட்டேன். எனக்கு இரண்டு கடுகளவு தங்கம் கிடைத்தாற் போதும்! இதற்காக நான் எங்கும் போகமாட்டேன்! என்றார்.

கர்ணன் சிறிது நேரம் யோசித்தான். பிறகு அந்தணரிடம், “ஐயா! என் பற்களில் கொஞ்சம் தங்கம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாங்கள் தயவு செய்து அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்றார்.

அதைக் கேட்டதுமே அந்தணரின் முகம் வெறுப்பால் சுருங்கியது. அவர், “ ஒரு பிராமணனிடம் போய் ஒரு மனிதரின் பல்லைப் பிடுங்கிக்கொள் என்று சொல்ல உனக்கு வெட்கமாக இல்லை?” என்று கோபத்துடன் கேட்டார்.

கர்ணன் என்ன செய்வான். இங்குமங்கும் பார்த்தான். அருகில் ஒரு சிறுகல் காணப்பட்டது. எப்படியோ மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அந்தக் கல் இருக்கும் இடம் வரை தன் உடலை இழுத்துக் கொண்டு சென்றான். கல்லின் மீது பல்லை வைத்து இடித்தான். பற்கள் உடைந்து விட்டன. அவற்றைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு அந்தணரைப் பார்த்து, “சுவாமி இப்போது எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்றான்.

அதைப் பார்த்த அந்தணர், “ஓஓ! இரத்தத்தில் தோய்ந்த புனிதமற்ற எலும்பு!” என்று கூறியபடி இரண்டடி பின் வாங்கினார். கர்ணன் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கத்தியால் தங்கத்தை மட்டும் பற்களிலிருந்து சுரண்டி எடுத்தான். எப்படியும் அதை ஏற்றுக் கொள்ள அந்தணர் மறுத்துவிட்டார். கர்ணன் அவரிடம் வில்லை எடுத்துக் கொடுக்குமாறு கேட்டான், அதற்கும் அவர் முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்.

மறுபடியும் கர்ணன் துறையில் தன் உடலை இழுத்தபடி விட்டு இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றான். மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அவன் தன் தலையால் அழுத்தி விடவில்லை. பாண்டனை வைத்து ஒருவாய்கிரத்தை விட்டான். உடனே, அதிலிருந்து உண்டான மழையால் கர்ணனின் கையில் இருந்த பற்களில் இரத்தம் பீங்கித் தங்கம் சுத்தமாகக் கழுவிட்டு விட்டது. இப்பொழுது கர்ணன் மிகவும் பிரத்தையாடு அனை அத்தனை விடம் நீட்டி ஏற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டினான்.

மழைநாடியே, "வேண்டிய வரத்தைக் கேள், கர்ணா!" என்று கேட்டபடி அத்தனை வேறுதலில் வந்து கண்ணன் வெளியிட்டுக் கர்ணனுக்குக் காட்டு கொடுத்தார். அர்ஜுனுக்கு மிகவும் வெட்கமாய்ப் போய்விட்டது. அந்த இடத்திலேயே நின்றவிட்டான். கர்ணன் இவ்வாறு வாய்க்கால் கறிவான், "முடிவாகித்தும் அபிபூர்வ தாய்கள் என் உயிர் மீறியும் இந்த வேளையில் இங்கு வந்திருக்கும் போது நான் என்ன வரத்தை எதற்காகக் கேட்க வேண்டும்!"

உடனே கர்ணனின் உயிர் கண்ணனின் திருவடிகளில் தலையை வைத்தபடி பிரிந்து விட்டது.

கொடைமடமியான கர்ணன் பக்திநீறு சளைத்தவன் அல்லவ என்பது எவ்வளவு தெளிவாகிவிட்டது.

— ஆன்மிகக் கதைகள்

இன்று கோவில்கள், பாடசாலைகள் எல்லாம் எல்லோருக்கும் கிறந்து விட்டிருக்கின்றன ஆனாலும், மதுபாசீழம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பது இருக்கிறது. இகழ்வு என்ன காரணம் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அசைமயத்தவர்கள் தான் இதற்கான பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும். உண்மையான தாய்மையான நிறுவனங்கள் எமது சமூகத்தில் தோன்றவில்லை. அதே நேரம் எமது சமயத்தவர்களும் விழிப்பாடும் விகலாசத்துடனும் வாழ்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ஆடியாத ஞானக்கார வெளியீட்டில்
 ஆறு திருமுறை ஆற்றிய உளரிலிருந்து

உண்மை வழிநின்ற சித்தர்கள்

காரைச்சித்தர் பாடல்களின் பிற்பகுதியில் அவர் விஞ்ஞானிகளுக்கு தனது பேரறிவின் முதிர்ச்சியால் கண்ட உண்மை நிலையை மிகத்தெளிவாக அறிதியிட்டுக்கூறி விளங்க வைக்கும் முறையை சிந்தனைக்கு எடுக்கும் போது இந்த பரமஞானியாகிய சித்தர் கலியுகம் தொடங்கி ஆயிரம் வருடங்களில் வருங்கால விஞ்ஞானிகள் கண்டு பிடிப்பில் ஏற்படப் போகும் விளைவுகள் நாட்டுக்கும் இயற்கைக்கும் மக்களுக்கும் என்னென்ன தீமைகளை ஏற்படுத்தி அழிவுப் பாதைக்கு வழிதிறந்து விடப்போகிறது என்ற ஒருவித விசனத்துடனும் ஏக்கத்துடனும் வருங்காலத்தில் பிறக்கப்போகும் விஞ்ஞானிகளுக்கு உங்களின் விஞ்ஞான அறிவைப் பழிக்கவில்லை ஆனால் விஞ்ஞானத்திற்கு மேலான மெஞ்ஞான அறிவைத்தேடி அதன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் நின்று விஞ்ஞான அறிவைத்தேடி உன் கண்டுபிடிப்பை அழிவுப்பாதை வழி செல்லாமல் மெஞ்ஞான வழிநின்று உண்மைக்கும் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு உலகம் உய்யவும் வழியேற்படித்தி. என்றும் அழியாப்புகழ் அடைவாய். என்ற கருத்துப்பட புத்திமதி கூறியுள்ளார்.

காரைச் சித்தர் பாடல்

அட்டாடா விஞ்ஞானி யறையக் கேளாய்
யாவைக்கும் காரணத்தை அறிவாயோ நீ,
அட்டாடா அகிலாண்டக் கவர்ச்சி யேனோ?
அணுவுக்குள் மின்காந்த மமைந்த தேனோ?
கெட்டாடா நேர் நிரையான் வின்க ளேனோ?
குவிந் திணைந்து பிரிந்த ரஸா யனழ மேனோ?
விட்டாடா யிவை யெல்லா மென்னே யென்னே!
விளக் கிடுவாய்க் களக்கமறச் சொன்னேன் சொன்னேன்!

வெத்துலக விதியெல்லாம் வெப்பம் தட்பம்
விஞ்ஞான விதியெல்லாம் சேர்ப்பும் கூர்ப்பும்
செத்துலக விதியெல்லாம் யாதம் கூதம்
சீவனுடல் விதியெல்லாம் காமம் கோபம்
சத்துலக விதியெல்லாம் சகஜம் சாந்தம்
தான் தானாத் தன்தமயமாத் தழைவே தாந்த
சித்துல விதிசக்தி னோடு சித்தாய்ச்
சேரனந்தத் தானந்தச் சீராம் வேராம்.

வேரறியா வினைவறியும் விஞ்ஞானந்தான்
 வேரறிந்தே வினையாரும் மெய்ஞானந்தான்
 சார்ப்பறியுஞ் சொலறியும் விஞ்ஞானந்தான்
 சார்புதஞ் சாரமதே மெய்ஞானந்தான்
 ஈரறியு ரீர்வையெவளும் விஞ்ஞானந்தான்
 இருரை மெய் மொநனையுறல் மெய்ஞானந்தான்
 பாரறியும் பேததெறி விஞ்ஞானந்தான்
 பரமறியும் போகதெறி மெய்ஞானந்தான்.

காமத்தை விட்டாடா கலகத்தை வெட்டாடா
 கடுநொச்சிக் கவசத்தில் காமவினையக்கட்டாடா
 கணமைக்கும் அந்நையடா உய்கொர்க்கு நத்தையடா
 உரையெல்லாம் மித்தையடா உள்கவலே வித்தையடா
 காமத்தைக் கண்டாடா தர்மத்தை வென்றிடா
 சகலத்தை புந்கழவும் சத்தியத்தில் நின்றிடா
 வாமத்தி யருளவே வாறத்தில வெற்றி
 மண்வெல்லவாம் மொன்னாரும் மார்க்கத்தைக் கண்டிடா.

“ சிவம் ”

இறைவனைக் காணலாம் !

இறைவரும், பெருமைமயம் உக்கலிடம் வளர்ந்து விட்டால் அதன் பின் ஆசைகள் தோன்றிவிடும்; விரைவில் மற்றுக்களும் தோன்றி விடும்; பற்றிவிட்டுந்து அனைத்து விதமான பந்தங்களும் வளர்ந்து விடும். பந்தங்கள் அதிகரிக்கும் போது கடவுள்பாக்கம் திரும்ப முடியாத அளவிற்கு அவ்வரப் பார்த்த முடியாத அளவுக்கு உங்கள் கவலம் சிதறிவிடும். நீங்கள் இறைவன் பக்கம் திரும்பப் போது தான் உங்களால் இறைவனைப் பார்க்க முடியும்.

விபூதியின் தனிச் சிறப்பு

உலகில் உள்ள மிருகங்களின் மலம் சாதாரணமாக எந்தத் தேவைக்கும் பயன்படுத்துவதில்லை. ஆனால் பசுவின் சாணம் விசேஷ மகிமை பொருந்தியது. மிகச்சிறந்த கிருமி நாசினி ஆகும். இதனை நம் முன்னோர்கள் நன்கு தெரிந்து வைத்துள்ளார்கள். இதனால் கோமயம் வீடுமெழுகுவதற்கு, முற்றத்திற்குச் சாணத்தண்ணீர் தெளித்தல் போன்ற தேவைகளுக்கும் பயன்படுத்துகின்றார்கள். அத்தோடு பஞ்சகவ்வியம் பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயத்தால் ஆனது. கோசலத்தை நீர் கலந்து தோட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்தினால் குருமன் போன்ற நோய்களைக் கூடக்கட்டுப்படுத்துகிறது. அதாவது பொலிடோல் போன்ற கிருமி நாசினிகள் செய்கின்ற வேலையைக் கூட கோசலம் செய்கின்றது. பசுவைப் பூவுலக காமதேனு என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. அதாவது பால் ஓர் ஊட்டச்சத்து மிக்க பாணமாகும். குழந்தைகள்முதல் பெரியோர்வரை பால், தயிர், நெய்யை விரும்பி உண்பார்கள், அது மட்டும் அல்லாமல் எங்கள் சைவக்கிரியைகளில் பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் என்பன முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

இப்படியான சிறந்த தன்மைகள் பொருந்திய கோமயத்தை பூமியில் விழவிடாது ஏந்தி கோசலத்தை விட்டுக் குழைத்து, தட்டி, காய வைத்து கனத்த நாட்களாகிய அமாவாசை, பெளர்ணமி, அட்டமி, நவமி சிவராத்திரி போன்ற தினங்களில் சிவாக்கினியிற் புடம்வைத்தல். இதனை கற்ப விபூதி என்பர். காடுகளிற் கிடைக்கும் பசுச் சாணத்தைச் சேகரித்து மந்திரங்களைக்கூறி, சிவாக்கினியில் புடம் வைத்தல் அருகற்பவிபூதி எனப்படும்.

மாடுகள் இருக்கும் இடங்களிலுள்ள சாணத்தை காட்டுத்தீயினால் எரித்து மீண்டும் அதனைச் சிவாக்கினியில் எரித்து எடுப்பது உபகற்ப விபூதி எனப்படும். மந்திரமில்லாது எல்லோராலும் சேகரிக்கப்பட்ட சாணத்தைச் சுள்ளிகளினால் எரித்தெடுப்பது அகற்ப விபூதி எனப்படும்.

மேற்கூறிய முறையில் ஏதாவது ஒரு முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட விபூதியைப் பாலிற் கழுவிக்காய வைத்தல் வேண்டும். இதனை அரித்து மட்பாண்டத்திற் போட்டு விபூதிப்பச்சை, துளசி, முல்லை, மல்லிகை போன்ற நறுமண மலர்களை விபூதிப் பானையுள்ளே போட்டு வைத்தல் வேண்டும்.

கிவகிவ எனப் பூசும் பொழுது தோஷம் நீங்கி மந்திரமயமாகிறது. இதனால் விபூதியில் உள்ள தோஷம் நீங்குகிறது. தோஷம் நீங்கிய விபூதியைப் பூசினால் சர்வசித்தி விடைக்கின்றது. இதேமாதிரி விபூதி தற்பொழுது பெற்றுக் கொள்ள முடிவதில்லை. இதனை 'நிவிர்த்தி' செய்யும் நோக்குடன் சாந்தையர்மடம் பிள்ளையார் கோவில் சைவ சமய அபிவிருத்திக்கழகம் இதேமாதிரி ஓர் விபூதியைத் தயாரித்துள்ளது. அதனைப் பெற்றுப் பயன் அடையலாம்.

உலகில் உள்ள மிகுந்தகளுக்கு இவ்வாத சிறப்பு பகவுக்குண்டு. பகவீய தேவர்கள் வாசம் செய்கிறார்கள். இதனாலேயே புறியளிடு கோவில் போன்ற இடங்களுக்கு முதலில் பசுவைக் கொண்டு செல்கிறார்கள். உயிர் பிரிகின்ற வேளையிற்கட பசுத்தானம் செய்கிறார்கள். இதனால், பசு மிகுந்த சிறப்பை பெறுகின்றது. இப்படியான சிறப்புகள் பசு அறுகம்புல்லு, குப்பையேலி, பழம்பாடி, கிழக்காய் நெல்லி, நொச்சி, வில்வம்முலை, விஷ்ணுசிராத்தி, சீதேவியார், செங்கழுநீர் போன்ற எத்தனையோ விதமான மூலிகைகளை உண்டிசுற்றது. சமீபாடு அடைந்து போக, மிகுதி பசுவின் சாணமாக வெளிவருகின்றது. இதனைச் சேமித்து விபூதி தயாரிக்கும் பொழுது அந்த விபூதி எத்தனை விதமான மூலிகைகளின் சாம்பலாக இருக்கும். அதனைப் பயன்படுத்தினால் உடலில் நோய்கள் தங்குமா? இதை விட விபூதியில் மந்திரம் படிக்கிற தன்மை அதிகம். அத்துடன் வாசனைத் திரவியங்கள் சேர்க்கப்பட்டு இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட நிறுந்து மிகுந்த சிறப்பானது. அதனை அணியும் பொழுதும் சிறிதளவு வாயிற் போட்டு அணிவார்கள்.

திருந்து சிருமிகளை அழிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. எப்படி நாங்கள் எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிக்கும் பொழுது எமது இரத்தத்துடன் சிறிது எண்ணெய் கலக்கின்றதோ அதேமாதிரி விபூதி பூசப்படும் பொழுது நமது இரத்தத்துடன் மூலிகைப் பொடியும் கலக்கின்றது. அது உடலில் உள்ள நோய்களைக் குணமாக்குகின்றது. இதனை உணர்ந்துதான் திருநீற்றை மூன்று நேரமும் கட்டாயமாகப் பூசும் வண்ணம் வற்புறுத்துகின்றார்கள். இதனால் உடலில் உள்ள நோய்க் சிருமிகள் அழிகின்றன. இதிலிருந்து நம் முன்னோர்கள் ஒவ்வொரு விடயத்தையும் நன்கு ஆராய்ந்தே வகுத்துள்ளார்கள். இந்து மதத்தத்துவங்கள் வெறும் சடங்குகள் அல்ல அத்தனையும் விஞ்ஞான பூர்வமாக வினாக்களும் அறிக்கக் கூடியவை. எனவே, சாஸ்திர மூன்றப்படி தயாராகும் விபூதியை அனைவரும் பெற்றுப் பயன் அடைய வேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல விதாயகரை இறைஞ்சுகின்றேன்.

காரை பிரம்மஸ்ரீ கு. சிவராஜசர்மா

தமிழ்க் கடவுள் முருகன்

முருகப் பெருமான் தமிழருக்கே உரிய கடவுள். செந்தமிழ் நாட்டுக்கே உரிய கடவுள். முருகன் தமிழைக் காத்தான். தமிழை ஓம்பினான். முருகனே தமிழ். தமிழே முருகன். முருகன் இறைமணங் கமழ்கின்றவன். தமிழும் இறைமணங் கமழ்வது. முருகன் என்றும் குன்றா இளமையுடையவன். தமிழும் சீரிளமைத் திறனோடு என்றும் வாழ்கின்றது.

முருகன் செந்தமிழ்க் கடவுள் ஆவார். பண்டு தொட்டு அவன் பைந்தமிழ் நாட்டில் யாண்டும் நீக்கமற நிறைந்து காணப்படுகின்றான். திணை நிலத் தெய்வங்களுள் ஒருவராகக் குறிஞ்சிநிலக் கொற்றவனாக நின்று குமரன் மிகப்பழங் காலத்திலேயே காட்சி வழங்கியிருக்கிறான். குமரக் கடவுள் திணைநிலத் தெய்வமாக விளங்குவதோடு அன்பர் மன நிறை தெய்வமாகவும் விளங்குகின்றான்.

கன்னிப் பெண்கள் தாம் விரும்பும் கணவரைப் பெற அவனடி போற்றிப் பரவி நின்றனர். ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோன்றிய சங்க இலக்கியங்களில் எல்லாம் முருகன் குறிப்பிடப்படுகிறான். பழைமையான நூலாகக் கருதப்படும் தொல்காப்பியத்தில் முருகனைப் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. “சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்” என்று குன்றா அழகுடைய குறிஞ்சி நிலக் கடவுளாக அவன் தொல்காப்பியத்தில் பேசப்படுகின்றான். இதனையே “விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ” என்று நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப் படையிற் குறிப்பிடுகின்றார்.

நக்கீரர் பெருமானைப் பூதம் குகையிற் சிறையிட்ட போது அவர் பாடிய திருமுருகாற்றுப் படையைக் கேட்டு மகிழ்ந்து பூதத்தை அழித்துப் புலவரை சிறை மீட்டுக் காத்தவன் கந்தவேள் இதனை அருணகிரியார்.

“பழுத்தமுது தமிழ்ப்பலகை இருக்குமொரு கவிப்புலவன்
இசைக்குருகி வரைக் குகையை இடித்து வழி காணும்”
வேலையுடைய வேலவன் என்றார்.

மேலும் முருகனைப் பற்றி

“முத்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழவைப்போன்
செந்தமிழ் நூல் விரித்தோன்”

என்றெல்லாம் அவர் பாடியுள்ளார்.

முருகன் விருப்பியது தமிழின்பா மாலைகளையே. அவன் தோளுக்கு ஏற்றவை செந்தமிழ் மாலைகளேயாகும். இயம், இசைத் தமிழால் இயற்றப்பட்ட இவ் தமிழின்ப மாலைகளை வகைவகையாக அவன் திருப்புகழ்தீம் ஏந்தியிருக்கிறான் என்று திருப்புகழ் பாடும்.

“இலக்கணங்களும் இயலிசைகளும் மிகவிரிக்கும் அம்பல மதுரித கவிதனை இயற்று செந்தமிழ் விதமொடு புயமிசை புனைவோனே”

முருகன் செந்தமிழை ஆராய்ந்தவன். ஆகவே “முத்தமிழை ஆயும் வரிசைக்காரர்” என்று விநிதிசின்றார் அருணகிரியார். முருகனது கைபுதுமதிது; அவன் மொடையில் மெகர். தமிழ்ப் புலவர்களுக்குப் புகலிடம்.

“தடவகைப் பலகயசி கொடைக்குக் கொண்டல்
உண்டமிழ்க்குத் தஞ்சம்”

-அது மட்டுமா?

“செஞ்சொற் புலவர்க் கன்புற்று திருர்
செந்திற் குமரர் பெருமானே”

“செஞ்சொற் புலவர்கள் சங்கத் தமிழ் தெரி
செந்திற்பதி நகர் உறைவோனே”

இளைசொல்லாம் தமிழீது முருகனுக்குள்ள காதுவை விளக்கும் அடிகள்.

தமிழ் மொழிக்கு இருண்டகாவம் ஒன்று இருக்கது. களப்பிரர் ஆட்சியில் தமிழ் நூல்கள் வெளிவரவில்லை. இதைமொண்ணிப் பாண்டியன் கவலையுற்றான். அப்போது ஒரு அகப் பொருள் நூல் “இறைவனார் அகப் பொருள்” தமிழ் நூட்டில் தோன்றியது. இதனை இறைவனை இயற்றியதாகக் கூறுவர். இதற்குப் பல சங்கப் புலவர்கள் உரை உண்டார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் உரைதான் சிறந்தது என்று வாதிட்டார்கள். இறுதியில் இறைவனிடம் முறைசரிட்டார்கள். இறைவன் முருகனை உருத்திர சன்மர் என்ற பெயரோடு ஊமைச் சிறுவனாக அப் புலவர்களிடம் அனுப்பினார். அந்த ஊமைப் பெயரின் முன்னிலையில் புலவர்கள் தங்கள் உரைகளை வாசித்தார்கள். புலவர்கள் பலர் வாசித்த போது எவ்வித மாற்றத்தையும் காட்டாத உருத்திரசன்மர், நக்கிரர் உரையைக் கேட்ட போது மெய்செயிர்த்து, கண்களில் கண்ணீர் சொரிந்தார். இவ்வக் கண்டு நக்கிரரின் உரையே சிறந்த உரையெனக் கண்டார். இவ்வாறு தமிழ் உரையில் நல்லுரை எதுவெனத் தீர்ப்பளித்தவர் முருகப் பெருமான். இதனை,

“வாய்ப்புற்றத் தமிழ் மார்க்கத்து உட்பொருள்
வாய்க்குச் சித்திர முருகோனே”

என்று அருணகிரியார் பாடியருளினார்.

முருக வழிபாடு தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்தே தமிழகத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறது. முருகன் தமிழ்க் கடவுள் என்பதற்கு அருணகிரியாரின் அருட்பாடல்களே சான்றாக விளங்குகின்றன.

நக்கீரரும் “அரும் பெறல் மரபிற்பெரும் பெயர் முருகா” என்றார். இன்னும் நக்கீரர் முருகனை “நூலறி புலவ” என்று திருமுருகாற்றுப் படையிற் பாடினார்.

மறத்தை ஒழித்து. அறத்தை நிலை நாட்டி, உலகத்தை உய்வித்தற் பொருட்டு ஆறு முருகனாகத் திரு அவதாரம் செய்த சேந்தனை, கந்தனை செஞ்சுடர் வேல் வேந்தனை, செந்தமிழ் நூல் விரித்தோனை, நாள் தோறும் பாடிப் பரவி அவன் தாள் வணங்குவோமாக.

ந. சிவபாதம் ‘புத்தொளி’

(ஆனைக்கோட்டை)

மக்களுக்கான உங்கள் சேவை வெற்றியடைவதற்கு.

பிடித்தாலும் பிடிக்காவிட்டாலும் புன்னகை உதிர்க்கத் தவறாதீர்கள்.

தகுதியிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் பாராட்டுதலைத் தவிர்க்காதீர்கள்.

உண்மையானாலும் பொய்யானாலும் முதலில் நீங்களாக எதையும் வெளியிடாதீர்கள்.

முடிந்தாலும் முடியாவிட்டாலும் உதவமாட்டேன் என்று சொல்லாதீர்கள்.

விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் வாய்நிறைய எவரையும் வரவேற்றுவிடுங்கள்.

பிடித்தாலும் பிடிக்காவிட்டாலும் நன்கு உபசரியுங்கள்.

அரைகுறை நண்பரானாலும் அப்போதுதான் அறிமுகமாக இருந்தாலும்

பண்பாகப் பேசிக்கொள்ளுங்கள்.

குற்றமென்றாலும் குறையென்றாலும் அதைப் பெரிது படுத்தாதீர்கள்.

ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத கருத்தாக இருந்தாலும் எதிர்வாதம் செய்யாதீர்கள்.

தொகுப்பு: க. கனகராசா

மாஸூடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்

மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

ஆதித்தன் புகல்வன்

சுருதிபோலுள் தவணை கொண்டு நந்த வேளை.

கண்ண பரமாத்மா தோன்றியபொழுது பெருங்கீர்த்தி பெற்று விளங்கியது யாதவ குலம், யாதவ குலத்தில் "சூரன்" என்னும் பிறப்புடை மன்னன் ஒருவன் இருந்தான். கண்ணபிரானின் பாட்டனாகிய இம்மன்னனுக்கு "பிருதை" என்னும் பெண்மகவு ஒன்று இருந்தது. சூரனின் அக்ஷறையின் புதல்வனாகிய "சுந்தி போலுள்" என்னும் மன்னனுக்கு புத்திரப் பாக்கியம் சிட்டவில்லை. புத்திரர், இல்லாமை யால் சூத்திர்போலுள் தவணை கொண்டு நந்த வேளை. சூரன் தனக்குப் பிறக்கும் முதல் சூழ்ந்தையைக் குந்திர்போலுளுக்குத் தருவதாக வாக்களித்திருந்தான். இதன் பிரகாரம், நான் முதல் மகவான பிருதையை குந்திர்போலுளுக்கு வளர்ப்பு மகளாகக் கொடுக்கவிட்டான்.

பிருதைகலையப் பெற்ற சூத்திர்போலுள், அக்குழந்தைக்கு "சுந்தி" எனப் பெயர் சூட்டி மணமலிற் றான் வளர்த்து வளர்த்தான். குந்தி வளர்ந்து கன்னிப் பருவத்தில் காலடி வைத்தான். இந்நாட்களில், சிறந்த தவசிவரான, தூர்வாள மகரிஷி, குந்திர்போலுளின் அரண்மனையை நம்பி வந்தருளினார். மகரிஷியின் வந்தையாகி உளம் உலகை கொண்டு குந்திர்போலுள் வளர் முனிவரை மகிழ்வுடன் வரவேற்று, அவருக்குப் பூஜைவைகள், புரிந்து இன்பமடைந்தான். தவசிவராகிய தூர்வாள மகரிஷியைத் தங்கள் அரண்மனையில் தங்கியிருந்து கங்களை மேன்மைப்படுத்தும்படி மன்னன் வேண்டிக் கொண்டான். மன்னன் வேண்டியை ஏற்றுக்கொண்ட தூர்வாள மகரிஷி நந்தவனத்தில் ஓர் ஆச்சிரமம் அமைத்துத் தம் தவவாழ்வை மேற்கொண்டு மன்னனுடன் தங்கியிருந்தார். சிறந்த தவசிவர்களுக்குச் சேவை செய்வதின் மூலம் மேன்மையடைவாரம் என்பதை அறிந்திருந்த மன்னன் தனது பெண்மகவாகிய குந்தியை தூர்வாள மகரிஷிக்குச் சேவைகள் செய்து வருவதன் பொருட்டுக் கப்பளை இட்டான். மனக்களிப்புடன், உளம் ஒன்றி முனிவர் பெருமானுக்குச் சேவைசெய்து வந்தான் குந்தி. இவ்வாறு ஓர் ஆண்டு காலம் செய்தது. குந்தியின் சேவை நலந்தான் மணமகிழ்வுற்று, தூர்வாள முனிவர் மந்திரிகள் சீவனமுற உபதேசித்தருளினார். மந்திரிகளை மணம் செய்து, இதனை ஏற்படுக காலங்களில்

அவற்றை உச்சரித்து, அம்மந்திரங்களுக்குரிய தேவதையின் அருளைப் பெறுவதின் மூலம் அத்தேவதைகளின் அம்சமாகச் சிறந்த புதல்வர்கள் உனக்குக் கிடைப்பார்கள் என்று அம்மந்திரங்களின் மேன்மையை எடுத்துக் கூறிக் குந்தியை ஆசீர்வதித்து, அரண்மனையை விட்டுச் சென்றார் மகரிஷி.

ஓர் நாள் இரவு, குந்திதேவிக்கு ஓர் எண்ணம் தோன்றலாயிற்று. முனிவர் பெருமான் தனக்கு உபதேசித்த மந்திரங்களின் வலிமையைப் பரீட்சித்துப் பார்க்க விரும்பிச் சூரிய பகவானுக்குரிய மந்திரத்தை உச்சாடனம் செய்தாள். உடனே அவள் முன் சூரிய பகவான் பிரசன்னமானார். தன்முன் தோன்றிய அழகும், ஒளியும் மிக்க கதிரவனின் தோற்றத்தைக் கண்டு திகைப்புற்றாள் குந்திதேவி. ஒருவாறு தெளிந்தவளாய்க் கதிரோனை நோக்கி “சுவாமி என்முன் தோன்றியுள்ள தாங்கள் யார்? ஏன் இவ்விடம் எழுந்தருளி உள்வீர்கள்” என்று வினாவினாள். அப்போது பகலவன் “பெண்ணே! எனக்குரிய மந்திரத்தை நீ உச்சரித்தமையால் அகமகிழ்ந்து உன்முன் தோன்றியுள்ள சூரியதேவன் யான், மந்திரத்தை உச்சரித்தால் உனக்குச் சிறந்த புத்திர பாக்கியம் கிடைக்கும் என்று முனிவர் உனக்கு அருளியபடி, எனது அம்சம் பொருந்திய அழகும், ஒளியும் படைத்த சிறந்த புதல்வனைப் பெற்று இன்புறுவாயாக! அத்துடன் அவன் பிறக்கும் போது கவசகுண்டலங்களுடன் பிறப்பான் அவன் மிகவும் சிறந்தவனாகத் திகழ்வான்” என்று கூறிக் குந்தியை ஆசீர்வதித்து மறைந்தருளினார் சூரியபகவான்.

கதிரவன் கருணையால், அப்பொழுதே அந்த இரவில் ஓர் ஆண் மகவைப் பெற்றெடுத்தாள் குந்திதேவி. பிறந்த குழந்தை அழகும், ஒளியும், கவசகுண்டலங்கள் அணிந்தும் இருக்கக் கண்டு ஆனந்தம் கொண்ட குந்திதேவி, அடுத்த கணமே கவலையின் வடிவானாள். கன்னிப் பெண்ணாகிய தான் ஓர் மகவைப் பெற்றெடுத்திருப்பதனை எவரேனும் அறிவாராகில், தன்னை இகழ்வார்கள், என்று எண்ணிச் சிந்தனை வயப்பட்டாள். சிறிது நேரம் சென்றது. உடனே அவளுக்குள் ஓர் முடிவுக்கு வந்தவளாய், ஒரு பேழையை எடுத்து, அப்பேழைக்குள் குழந்தையை வைத்து, பொன், மணிகள், இரத்தினம் என்பவற்றால் நிரப்பி பட்டாடை ஒன்றையும், அதற்குள் வைத்து மூடி, ஆற்றங்கரைக்கு எடுத்துச் சென்று தெய்வத்தைப் பிரார்த்தனை செய்து அப்பேழையை ஆற்றில் விட்டாள்.

தேரோட்டியாகிய ரதையன் என்பான், ஆற்றில் ஓர் மரப் பேழை மிதந்து வருவதைக் கண்ணுற்று, அப்பேழையை எடுத்துக் திறந்து பார்த்தான் என்னே அதிசயம்! அதன் உள்ளே அழகியதோர் ஆண்மகவும், பொன் மணி இரத்தினம் என்பனவும் இருக்கக் கண்டு அதிசயமுற்றவனாய், அப்பேழையைத் தனதில்லத்துக்கு எடுத்துச் சென்றான். குழந்தைச் செல்வம் இல்லாத ரதையன் ராதை தம்பதியர் குழந்தையை வளர்த்து வரலானார்.

குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்ட விழைந்த வேளை, விண்ணின்று ஓர் அரசர்ரி ஒலிக்கலாயிற்று. காசியே ஞானடாஸங்கள் அணித்தபடி பிறந்தமையால் இவனுக்குக் "கர்ணன்" என்பெயர் சூட்டுக என்று வானொலி ஒலித் ததற்கமைய அக்குழந்தைக்குக் "கர்ணன்" என்று பெயர் சூட்டலாயினார். கர்ணன் ிரும் சிறப்புடனும் வளர்ந்து வரலானான். ராகையன் அவனுக்குச் சகல கவலகவலையும் கற்பித்து வரலானான். கர்ணன் சிறந்த வீரனாக வளர்க்கப்பட்டு வந்தான். கர்ணன், வில், வாய், யானை ஏற்றும், குதிரை ஏற்றும் போன்ற பலாட்கவப் பயிற்சிகளில் மேம்பட்டு விளங்கினான். ஆளமையும் சிறந்ததொரு முனிவரிடம் பயிற்சி பெற்று உயர்வடைய விநம்பினான். அங்காலத்தில் பரகராமர் வித்தைகள் கற்பித்தலில் சிறந்த ஆசானாக விளங்கிவந்தார். ஆனால் அவர் அரசகுலத்தவர் மேல் அளவு கடந்த வெறுப்பு உற்றவராய் இருந்ததனால் அவர் வந்தவொரு அரசர்கடும். ஆசானாக விளங்காமல் இருந்துவந்தார். இக்கருத்து நினைப்பாட்டினால் அநிநிருந்த கர்ணன், அவர்பால் சென்று தான் ஓர் பிராமண குலத்தவன் என்பதாக அறிந்துவந்தது. பரகராமரிடம் மாணவனாக இருந்து வரலானான்.

முனிவரும், கர்ணனின் அடக்கம், கீழ்ப்படிவு வக்பவத்தை நம்பி, அவனை ஓர் பிராமண குலத்தவன் என்றே கருதி, அவனுக்கு வித்தை கற்பித்து வந்தார். கர்ணன் மிகவுள் பயபக்தியுடன் முனிவருக்குப் பாணி விடைகள் புரிந்து, கவனி கற்று வந்தான். நாட்கள் சென்றன. ஓர் நாள் பரகராமர் கர்ணனின் தொண்டில் தலை பவத்து திகிலை செய்தார். அத்தோ! பொடியலிதி தன் நாச கத்தை நடத்தும் அந்தத் தருணம்வந்தது. பாய்கரமான இரத்தவாசி என்னும் வண்டு ஒன்று, கர்ணனில் தொண்டையிற் துளைக்கலாயிற்று. இதனால் கர்ணனுற்ற கர்ணன் மிகக் குழப்ப மடைந்தான். வண்டு தொண்டைத் தொண்டையில் இருந்து இரத்தம் பெருகியது. தொண்டைய அடைத்தால் குருதிதலயின் உறுக்கம் கலையுமே என்று சிந்தித்துப், பெருகும் இரத்தத்தைகயும் பெருகுட்படுத்தாமல் வரலானிருந்தான் கர்ணன். பெருகிய இரத்தம் குருதிதலயின் ஆலடானை நனைக்கது. சுரக்கண்ணியை உணர்ந்து கொண்ட குருதிதலம், நண்ணிழித்திதடிந்தார். கர்ணனின் தொண்டைய வண்டு தொண்டைக்கு அநிநிருந்து பெருகிய இரத்தம் தன் ஆண்டனை நனைத்தனைக் கண்டு சிற்றும் கொண்டார். "ஓ கர்ணா, இந்த இரத்தத்தைக் கண்டு பயப்படாமல் பொறுமையுடன் இருக்கும் நீ யார்? ஓர் பிராமணனாயின் இரத்தத்தைக் கண்டு பயப்படாமல், நெஞ்சம் நடுங்கலால் இருத்திருப்பாயா? பிராமணர்களால் அப்படி இருக்க முடியாது. எனவே நீ ஓர் அரசகுலத்தவனாக இருக்க வேண்டும். அரசகுலத்தவர்க்குத்தான் அத்தகைய பெறுமை இருக்கும். எனவே தர்ணா நீ மறைக்காமல் உண்மைகூறு," என்று கட்டளை இட்டார். இவ்வளரகவவர் செலியுத்த கர்ணன்கள் தலை வெளிவந்து விட்டது என்று அறிந்தி, ஒன்றும் பேசாது, மௌனமாகத் தலை குனிந்திருந்தான். மிக்க கோபம் கொண்டிருந்த பரகராமர், கர்ணன் தன்னை வளர்நி வில்வித்தைபைக் கற்றுக் கொண்டானே என்று ஆவேசமுற்றவாய், "ஓ கர்ணா! தக்க

சமயத்தில் என்னிடம் கற்ற வில்வித்தை உனக்குப் பயன்தராது போகக் கடவது” என்று சாபயிட்டார். அச்சாபத்தைச் செவி மடுத்த கர்ணன் மிக மனத்துயருற்றவனாய்த் தன் இல்லம் ஏகி வாழ்ந்து வரலானான்.

குந்திதேவி திருமணம் :

குந்திதேவி திருமண வயதை அடைந்துவிட்டாள் என்பதனை உணர்ந்த குந்திபோஜன் தனது மகளின் திருமணத்தைச் சுயம்வரம் மூலம், நடத்த முற்பட்டான். பல்வேறு நாட்டு மன்னர்கட்கும் இச்செய்தியை அறிவித்தான். நல்லதோர் நாளில் சுயம்வரம் நடக்க ஏற்பாடுகள் நடக்கலாயிற்று. பல்வேறு தேசத்து மன்னர்களும் சுயம்வரத்துக்கு வந்து சேர்ந்தனர். குந்தியின் சுயம்வரத்தை அறிந்த பீஷ்மர், அச் சுயம்வரத்துக்குப் பாண்டு மன்னனை அனுப்பி வைத்தார்.

மண்டபத்தில் நிறைந்திருந்த மன்னர்கள் பலரையும் பார்த்து அறிந்த குந்திதேவி, பாண்டு மன்னனின் கழுத்தில் தன் கரத்தில் இருந்த மலர்மாலையை அணிவித்தாள். மகளின் மனக்கருத்தை உணர்ந்து கொண்ட மன்னன், பாண்டுமன்னனுக்கும், குந்திதேவிக்கும் வேதவிதிப்படி அதிகிறப்பாகத் திருமணம் செய்து வைத்தான், பொன், மணி, வஸ்திரம், போன்ற நிறைந்த சீர்வரிசைகள் கொடுத்துப் பாண்டுமன்னனுடன், குந்திதேவியை அஸ்தினாபுரத்துக்கு அனுப்பிவைத்தான்.

கர்ணன் கல்வி முயற்சியைப் பரசுராமரிடம் பெற விழைந்த நிகழ்வுத் தொடர் மூலம், அரியதோர் கருத்தொன்றை நாம் உளம்கொளவேண்டும். “பொய் சொல்லுதல்” என்பது பஞ்சமா பாதகங்களுள் ஒன்றாக வைத்தனர் ஆன்றோர். “பொய் உரைத்தல்” எவ்வளவு இழிவான செயல் என்பதனை நாம் உளம் கொள்ளும் வகையில் கர்ணனின் வரலாறு அமைந்துள்ளது. அரிய பெரும் வில்வித்தையில் மேநிலை அடைந்த போதும் அவனால் பாரதப் போரில் வெற்றி பெறமுடியாத நிலைக்கு முனிவரின் சாபத்தால் தள்ளப்பட்டு விடுகின்றான். குருதேவரிடமே பொய் உரை பகர்ந்து வித்தையைப் பெறவிழைந்து, எத்தனை அனர்த்தத்தைக் கர்ணனின் வாழ்வில் சேர்த்தது. பொய் உரைத்தலே பாவகாரியம். அதிலும் கற்பிக்கும் ஆசானிடம் பொய் சொல்லுதல் எத்தனை பாவமான செயல். இச்சம்பவத் தொடர்மூலம், பொய் உரைத்தலின் பாவத்தைப் பரிபூரணமாக உணர்ந்து, அதனை எம்வாழ்வில் கடைப்பிடித்தொழுகுவோமாக. தொடரும்

நூலகர்,
வலிவடக்கு பிரதேச சபை,
காங்கேசந்துறை.
(மல்லாகம்)

சிவானந்தவாரிதி
சிவத்திரு வ. குமாரசாமிஐயர்

மனிதன் - ஒரு மதிப்பீடு

மனிதன் - அப்படிக்கறவன் யார்? இப்படி ஒரு கேள்வியை உங்களைப் பார்த்து யாராவது கேட்டால் என்ன பதில் சொல்லுவீங்க?

“மனுஷன் என்கிறவன் மனுஷன் சுவ்வளவுதான்!” இப்படித்தான் சொல்ல முடியும்.

இருந்தாலும் “மனிதன்” அப்படிக்கறதுக்கு ஒரு விளக்கம் தேவை. ஒரு Delirium தேவை. அதாவது ஒரு வரைவிலக்கணம் தேவை!

இதைப்பற்றி கிரேக்கர்கள் மேரிகிக் ஆரம்பிச்சாங்கனாம் ஏனென்றால் அவர்கதான் இதுமாதிரி வரைவிலக்கணம் வகுக்கறதுவே கெட்டிக்காரங்களாம். உலகத்திலே எத்தனையோ பொருள்களுக்கு வரைவிலக்கணம் வகுத்தார்கள். மனிதன் என்கிறவனுக்கு இன்னமும் நாம் அதை செய்யலையே. அப்படிக்கறது அவங்க உவ்வை.

இதுக்காகவே கிரேக்க அறிஞர்கள் எல்லாம் ஒன்றாகக் கூடி ஒரு இடத்திலே உட்கார்ந்து யோசனை பண்ணியிருக்காங்க. ஒவ்வொருத்திரர் அவங்கவங்களுக்கு தெரிஞ்ச விளக்கத்தைக் கொடுக்க ஆரம்பிச்சு இருக்காங்க.

ஒருவர் எழுத்திருச்சாராம் “மனுஷன் என்கிறவன் ஒரு இரண்டு கால் பிராணி!” அப்படி சொல்லிவிட்டு உட்காந்தார். மற்றவர்கள் எல்லாம் யோசித்துப் பார்த்தாங்க இவர் சொல்லுமீன்று விளக்கம் சரியாத்தானே இருக்கு என்று நினைச்சாங்க. சரி இதைப்போ ஏற்றுக் கொள்வோம் என்று எல்லோரும் ஒரு முடிவுக்கு வந்திற சமயத்திலே ஒரு ஆள் எழும்பினார். அவசரப்படாதிங்க... கொஞ்சம் பொறுங்க என்றார். எங்கேயோ வெளியிலே போனார். கொஞ்ச நேரத்திலே என்னத்தையோ ஒரு துணியாலே முடி கையிலே எடுத்துக் கொண்டு வந்தார். என்னங்க அது? என்று கேட்டாங்க? “நீங்க சொல்ற மனுஷன் இதுக்குள்ளே இருக்கிறான்!” என்றார்! எல்லோருக்கும் ஆச்சரியம்! துணியை எடுத்துக்கிட்டுப் பார்த்தா உன்னே ஒரு கோழி!

“நீங்க சொல்கிற இலக்கணப்படி பார்த்தீர் இதுவும் ஒரு இரண்டு கால் பிராணிதானே.” என்றார். எல்லோர் முகமும் ஒருமாதிரியாய் ஆயிட்டுது. மனித இலக்கணம் வகுத்தவர் மனுபடியும் எழுந்தார்.

“என்னுடைய வரைவிலக்கணத்திலே குறை இருக்கிறதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். அதை இப்போது சர்ப்பண்ணேன்!” என்று சொல்லி மறுபடியும் சொன்னார்.

“மனுஷன் என்கிறவன் இவர்கள் அற்ற ஒரு இரண்டு கால் பிராணி” அப்படி என்றார். உடனே எல்லோரும் சரியாய்ப் போச்சு, ஏனென்றால் இது கோழியையும் விலக்கிட்டது என்கிறாங்க.

அந்த ஆள் மறுபடியும் எழுந்தார். “கொஞ்சம் பொறுங்க இதோ வந்துடறேன்” என்று சொல்லிவிட்டு வெளியே ஓடினார். மறுபடியும் கையிலே என்னத்தையோ துணியாலே மூடிக்கொண்டு வந்தார்.

இப்ப என்ன வச்சிருக்கிங்க கையிலே? என்று கேட்டாங்க.

“நீங்க சொல்ற மனுஷன்தான் இப்பவும் உள்ளே இருக்கான்!” அப்படின்னு சொல்லிவிட்டு துணியை எடுத்துக் காட்டினார்.

பார்த்தால்... அதே கோழி! சிறகுகளையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு வந்திருந்தார். “இதுதாங்க ... இறகுகள் அற்ற இரண்டுகால் பிராணி உங்க விளக்கப்படி மனுஷன்!” என்றார். அறிஞர்கள் பார்த்தாங்க... “சபை இத்தோடு கலையும்! என்று சொல்லி எல்லோரும் எழுந்திட்டாங்க.

அதுமட்டும் இல்லை — “மனிதனுக்கு வரைவிலக்கணம் காணமுடியாது!” அப்படி என்று ஏகமனதாக முடிவு எடுத்தார்களாம்.

“அப்படி முடிவு எடுத்தது மூலமாய் கிரேக்கர்கள் தம்மை அறிஞர்கள் அப்படின்னு மறுபடியும் நிரூபித்துக் கொண்டார்கள்!” என்று எழுதியிருக்கிற ஓர் தமிழ் அறிஞர் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான்.

உண்மைதான்... ..

மனுஷனை எந்த வரைவிலக்கணத்துக்குள்ளேயும் அடக்க முடியாது எந்த அளவுகோலாலும் அளக்க முடியாது. அதுதான் மனுஷனுக்கு இருக்கிற பெருமை.

பெரியார் என்ன சொல்கிறார் தெரியுமா?

பணத்தாலே ஒரு மனுஷனை மதிக்கிறது என்றால் ரிசர்வ் பாங்கைத்தான் மதிக்கணும்.

படிப்பாலே ஒரு மனுஷனை மதிக்கிறதுன்னா

பெரிய லைப்ரியைத்தான் மதிக்கணும்!

அறிவாலே ஒரு மனுஷனை மதிக்கிறதுன்னா

கலைக்களஞ்சியம் இருக்கே என்சைக்ளோபீடியா... ..

அதைத்தான் மதிக்கணும்!

அதனாலே எப்போ மனுஷனுக்கு மதிப்பு என்றால் அவன் மனிதத் தன்மை உள்ளவரை நடந்துக்கறப் போதுதான்!

மனித நேயம் இல்லாத வாழ்க்கை மனித வாழ்க்கையே அல்ல என்பதைப் புரிஞ்சிக்கணும்! அப்படிங்கறதுக்காகத்தான் இந்தத்தகவல்.

தென்கச்சி சுவாமிநாதனின் “இன்று ஒரு தகவல்”
கேட்டு எழுதியவர் — மயிலை திரு

சந்திதியானின் அருட்கடாட்சம்

செல்வப்பா சுவாமிகள், யோகர் சுவாமிகள், கண்டயிற் சுவாமிகள் போன்றோர் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் மக்களது அறியாமையைப் போக்கி மெஞ்ஞானத்தைப் போதித்தது மட்டுமன்றி அவர்களுடைய பல்வேறு துன்பங்களையும் போதிவந்தது என்பது உண்மை. அதுமட்டுமன்றி பல தொழில் முயற்சியாளர்களும் சிவாபாரிகளும் அவர்களது அருட்கடாட்சத்தைப் பெற்றதனால் தங்கள் தொழில்களில் சிறந்து விளங்கி உயர்நிலையை அடைந்தனர் என்பதையும் அறிகின்றோம். கண்டயிற் சுவாமிகள் நடமாடித் திரும்பிப்பொழுது கண்டயிற் சுவாமிகளே அல்லது தன்னார் அரும்தலத்தினேறோ எதிர்பாராக விதமாக அவர்களுள்ள வியாபார ஸ்தாபனங்களில் ஏதாவதொன்றுக்குள் எதிர்பாராது செல்வதுண்டு. அவ்வாறு சுவாமிகள் சென்றால் அந்த வியாபார உரிமையாளருக்கு நல்லகாலம் பிறந்துவிட்டதாக அறிந்தும், ஏனென்றால் சுவாமிகள் சென்ற அந்த ஸ்தாபனத்தின் வியாபாரம் பெருகி குறுகிய காலத்தில் அவர்கள் பொருளாதார நிலையில் உயர்வான நிலைக்கு வந்து விடுவார்கள். சந்திதி முருகன்மேல் ஆழமான பக்திகொண்ட அன்பர் ஒருவருக்கு எமது காலத்திலும் இதுபோல நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தை பின்வரும் திகழ்ச்சி எம்க்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

1991 ஆம் ஆண்டு ஆனையிறவு இராணுவ முகாமகக் காப்பாற்ற வெற்றிசைக்கேணி இராணுவம் கடல்வழியாக இறங்கியபொழுது அமைதியாக இருந்த அந்தக் கடற்கரையோரம் கிராமத்திலிருந்து அனைத்து மக்களும் ஆனி மாதம் 12ஆம், 13ஆம் திகதிகளில் இடம்பெயர் வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது. அப்பொழுது தமது சொத்துக்களை மட்டுமல்லாது ரொந்தங்களையும் இழந்து இடம்பெயர் வேண்டிய நிலையை பலருக்கு ஏற்பட்டது. அவ்வாறான இடம்பெயர்க்குடன் வெற்றிசைக்கேணிக் கிராமத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்தவர்தான் திரு. வே. இரத்தினசிககம் அவர்கள். அவர் பல இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான கடற்றொழில் உபகரணங்களை மட்டுமல்ல தனது தந்தையையும் அங்கே பறிகொடுத்ததுவிட்டு இடம்பெயர்ந்து வரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பருத்தித்துறைக்கு இடம்பெயர்ந்து வந்த திரு. இரத்தினசிககம் அவர்கள் ஒரு மேட்டார் சைக்கிள் உதிர்ப்பாகக் கடைசில் உதவிவாராளராக வேலை செய்து தனது பின்புத்த நடாத்தி வந்தார். சிறிது காலத்தின் பின் சொந்தமாக ஒரு உதிர்ப்பாகக் கடைசை உருகாக்கி, உண்மை, தேர்மை, நானையம் தவறாமா போன்ற பண்புகளுடன் தனது வியாபாரத்தை நடாத்திவந்தார்.

இக்காலத்தில் சந்நிதி முருகனுக்கு கிடைக்கச் செய்வதற்காக அரிசி மூடை ஒன்றை யாழ்ப்பாணம் 38, 40 ஸ்ரான்லி வீதியில் அமைந்துள்ள கே. வைத்தியலிங்கம் சகநிறுவனத்தினர் திரு. வே. இரத்தினசிங்கத்திடம் கையளித்தனர். திரு. இரத்தினசிங்கம் அவர்கள் இந்த அரிசி மூடையை வாகனத்தில் ஏற்றி வரும்பொழுது அது வழியில் தவறிவிழுந்துவிட்டது. ஆனாலும் திரு. இரத்தினசிங்கம் பெரும் சிரமப்பட்டு பல மைல்கள் திரும்பிச் சென்று ஒருவாறு அந்த அரிசி மூடையை மீட்டுவந்து உரியவர்கள் மூலம் சந்நிதி முருகனுக்குக் கிடைக்கச் செய்தார். இவ்வாறு அரிசி மூடை தவறியமை அதனால் திரு. இரத்தினசிங்கம் அவர்கள் பட்ட துன்பம், அதனைத் திரும்பவும் பெறுவதற்கு அவர்பட்ட கஷ்டம் இவற்றை எல்லாம் அறிந்த முருகேசசுவாமிகளின் அருட்பார்வை திரு. இரத்தினசிங்கம் பக்கம் திரும்பியது. திரு. இரத்தினசிங்கத்துடன் எந்த விதமான தொடர்புகளும் இல்லாத முருகேச சுவாமிகள் திடீரென ஒருநாள் அவருடைய வியாபார ஸ்தாபனத்திற்கு வருகை தந்தார்கள். சுவாமிகளைக் கண்ட திரு. இரத்தினசிங்கத்தின் உடல் மெய்சிவிர்த்தது. உள்ளத்தில் அளவிட முடியாத ஆனந்தம் பொங்க எழுந்து சென்று சுவாமிகளை வணங்கி அவரை அழைத்துவந்து ஆசனத்தில் அமரச்செய்தார்கள்.

சுவாமிகள் தனது வழமையான புன்சிரிப்புடன் என்னப்பா வியாபாரம் நல்லா நடக்கின்றதா என குசாலம் விசாரித்து அவருடன் சிறிது நேரம் உரையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதன்பின் திரு. வே. இரத்தினசிங்கத்தின் மேசை இலாட்சியைத் திறந்து தனது கைக்குள் வைத்திருந்த ஒரு சிறு தொகைப்பணம், சந்நிதியானின் அருள் விருட்சமான பூவரச மரத்தின் இலை மற்றும் சந்நிதியானுடைய திருநீறு என்பவற்றை அதற்குள் போட்டு மீண்டும் அதனைப் பூட்டிவிட்டு சந்நிதியானுடைய அருட்கடாட்சம் உனக்கு என்றும் கிடைக்கும் என்று கூறி திரு. இரத்தினசிங்கத்தையும் அவரது மகனையும் ஆசீர்வதித்துவிட்டு புன்சிரிப்புடன் கடையைவிட்டு அகன்றார்கள்.

என்ன ஆச்சரியம் அன்றிலிருந்து அவர்களது வியாபார ஸ்தாபனத்தில் விற்பனை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. பல புதிய தொழில் அதிபர்களது நட்புகள் கிடைத்தன. வியாபார முயற்சியில் ஈடுபடும் பொழுது சாதாரணமாக ஏற்படும் தடைகளும் பிரச்சினைகளும் தானாக மறையத் தொடங்கியது. பல இலட்சம் ரூபா பொருட்களை எந்தவித பொறுப்புமில்லாமலே நம்பி இவருக்கு வழங்குவதற்கு இவருடைய வியாபாரிகள் முன்வந்தனர் இதனால் குறுகிய காலத்திலேயே தனது வியாபாரத்தில் உயர்நிலையை அடையும் வாய்ப்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது: இன்று பல உள்ளூர் வியாபாரிகள் இவரிடமிருந்து பொருட்களை மொத்தமாக கொள்வனவு செய்யும் அளவுக்கு உயர் நிலையை அடைந்துள்ளார்.

தற்பொழுது 'லிவசக்தி மேர்டியோபர்ஸ்' என்ற பெயரால் பருகித்துறை பஸ் நிலையத்திலிருந்து, மந்திக்கை நோக்கிச் செல்லும் பிரதான வீதியில் இரு. வே. இரத்தினசிகந்திரன் மேர்டியோபர்ஸ்களின் உதிரிப்பாக விற்பனை ஸ்தாபனம் உள்ளது. வியாபார நடவடிக்கையில் டிட்டுமல்வாறு பிரயாணம் செய்கின்ற சந்தர்ப்பங்களில் கூட மலை போல பல பிரச்சனைகளை எதிர் நோக்க வேண்டியுள்ளதென்றும், ஆனால் மூருகேசு கவாமிகளின் தீர்வாதந்தாலும், சந்திப்பு முகவர ஸ்டய அருவாலும் அந்தப் பிரச்சனைகளிலிருந்தும், ஆபத்துக்களிலிருந்தும் தளனாக வல்லாறு விடுபட முடிந்தது என்பதனையும் சிறு. இரத்தினசிகந்திரன் அவர்கள் என்னிடம் எடுத்துக் கூறினார்கள், தாது வரற்களையில் மட்டுமன்றி வியாபாரத்திலும் நேர்மைணைக் கடைப்பிடிக்கின்ற சிறு. இரத்தினசிகந்திரன் சந்திப்பு முகவரின் அருட்கடாட்சம் மிடைத்திருப்பது பொருத்தமானதே. இவ்வாறான பண்புள்ள வியாபாரிகளுக்கு விடைக்கின்ற அருட்கடாட்சம் ஆகிய சீதியாக மட்டுமன்றி சமூகக் கண்ணோட்டத்திலும் எங்கு தேவையானதொன்றே.

சந்திப்பு முகவர சரியாகக் கந்தல் அல்லவா!

ந. அரீபரத்தினம்
தொண்டமடனாறு

குறிப்பு :- சந்திப்பு முகவர பெருமானுடைய இவ்விறமான அற்புத சிகழ்வுகள் தொடர்ச்சியாக மூய்கொரு மலரினும் வெளிவரவுள்ளது. இவ்வாறான அற்புத சிகழ்வுகளை அனுபவித்த அன்பர்கள் தகுந்த ஆதாரத்துடன் விளக்கமாக குறிப்பிட்டு மலர்க்குழுவிக்கு அனுப்பினால் அவற்றையும் இத்தொடரில் இடம் பெறச்செய்யலாம்.

சூரிய பகவானிடமிருந்து சக்தி பெறுவோம்

பௌதிக கலாச்சாரத்தில் சூரியன் மகாகொதி நிலையிலுள்ள வாயுக்கள் நிரம்பிய ஒரு கோளம். வாயுக்கள் சிதறிப் பரவுவதே அவற்றின் இயற்கை. மூடிய ஒரு பாத்திரத்தில்தான் வாயுவைப் பரவாமல் இருத்தி வைக்க முடியும். ஆனால், சூரியனிலே வாயுக்கள் ஒன்று திரண்டிருப்பது நம் பாக்கியம். அதிஉஷ்ணமான இந்த வாயுக்கோளம் நமக்கு உணவும் உயிரும் தருவதற்காகத் தினமும் உதயமாகிறது. பௌதிகத்தின் ஆராய்ச்சிப் பொருளான இதே சூரியன், வேத சாஸ்திரங்களிலும் முக்கியமான இடம் கொள்கிறான். தியானத்துக்கும் சேவைக்கும் உருவமான பூனூல் தரிக்கும்போது இந்து ஒவ்வொருவனும் உபதேசம் பெறும் காயத்ரி மந்திரத்தின் விஷயம் சூரிய பகவான். 'தியானத்துச்சூரிய சூரிய பகவானுடைய ஒளி என் உள்ளத்தில் புகுந்து என் சிந்தனைகளைத் தூண்டி விடுவதாக' என்பதே காயத்ரி ஜபத்தில் அடங்கிய பிரார்த்தனை. தியானம் செய்து துதிப்பதற்காக இப்பிரார்த்தனையை நமது முன்னோர்களுக்கு விசுவாமித்திர மகரிஷி வழங்கினார்.

உயிரற்ற கொதி வாயுக் கோளமே சூரியன் என்பது தற்கால பௌதிகம் சொல்கிற பாடம். ஆனால் தியான அனுபவம் வாய்ந்த நமது முன்னோர்களோ, சூரிய ஜோதிக்குப் பின் ஒரு தெய்வம் இருப்பதாக உறுதியாகக் கருதினர். நம்முடைய உலகத்தை சிருஷ்டித்து உயிர்களை ஜீவனுடன் இயக்கி வரும் சூரியன், காட்சிக்கு எட்டாத பரம்பொருள் நம் கண்ணுக்குத் தெரியும் வண்ணம் கொண்ட பிரத்தியட்ச வடிவம் என்றார்கள். சூரியன் என்பது நம் கண்ணுக்குக் கோசரமாகும் பிரம்மம். எந்த அரசியல்வாதியாயினும் சரி, மாணாக்கனாயினும் சரி, அவர்கள் வேறெந்தச் செயல்களில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் தினந்தோறும் காலையும், மாலையும் சூரியன் நமக்குத் தரும் சந்தமான காட்சியை அனுபவித்துத் தனக்குள்ளேயே மௌனமாக விசுவாமித்திரர் தந்த மகா மந்திரத்தை மனம் செய்வதால் பகுத்தறிவை இழந்துவிட மாட்டார்கள். மந்திரத்தின் உட்பொருளில் ஆழ்ந்து ஜபிக்க வேண்டும். சூரியன் ஒரு தேவன்; முனிவர்கள் எந்தப் பரம்பொருளின் உட்கலப்பதற்காகத் தவமிருந்தனரோ அந்தப் பரம்பொருளின் பிரதிநிதியே சூரியன் என்பது நம் முன்னோர் துணிவு. கொடிய விலங்குகள்போல் நம்மை விழுங்கக் காத்திருக்கும் பாபங்களினின்று காயத்ரி பிரார்த்தனை நம்மைக் காப்பாற்றும். இந்த உலகமும், உயிர் வாழ்க்கை அனைத்தும் சூரியனைச் சார்ந்தவையே. சூரியனில் உள்ள ஆண்டவன் நம் மனத்தில் பிரவேசித்து நம்மைத் தீமையிலிந்து காப்பானாக!

- ராஜாஜி

தமிழ் நாவல் இலக்கியம்

(தொடர்ச்சி . . .)

03. உளவியல் :

எஸ். கோதாந்ரி என்பவர் 'ஜெயக்காந்தன் - ஒரு விமர்சனம்' என்ற நாளில் "குழந்தைப் பிராயத்தில் ஏற்படும் மனப்பதிவுகள், ஒரு ஆணுக்கு தாய் மீது ஏற்படும் பால்விருப்பு, ஆண்மை இழக்கமையால் ஏற்படும் மனப் பிறழ்ச்சி, நாழவுச்சிக்கல் முதலிய கருக்கோட்டங்கள் அண்மைக் கால நாவலில் பிரதிபலித்தன" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஜெயக்காந்தனின் கங்கா, ஜானகி ஆடலரசன் முதலிய பாத்திரங்களும் இந்திரா பார்த்தசாரதியின் " திரைகளுக்கு அப்பால் " என்ற நாவலும் இதற்கு சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

04. அரசியல் ஆதிக்கம் :

தமிழ் நாட்டில் பல நாவல்கள் காந்தியம் மறைந்து மலிப்பிழந்து நிற்கும் அவலத்தை பொருளாகக் கொண்டு பல நாவல் எழுதப்பட்டன. ந. பார்த்தசாரதியின் ஆக்மாநின் இராகங்கள், ராஜம் திருவண்ணலின் ரேரஜா இகழிகள், இந்திரா பார்த்தசாரதியின் குருதிப்புனல் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

இவ்நகையில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பல்வேறு எழுச்சிகளையும் இயக்கங்களையும் பொருளாகவும் பின்னணி ஆகவும் கொண்டு செ. கணேசலிங்கன், பெனடித்பாவன், டானியல், தெனியான் போன்றோர் எழுதி வருகின்றனர்.

05. நவீனத்துவமும் நகர வாழ்க்கையும் :

தலி மலித வாதத் தார்மீகப் பிரச்சினை பாபுறவுப் பிரச்சினை உளவியல் அக்கறை என்பன நகர வாழ்க்கையில் உயர்மட்ட மக்களிடையே தான் காணப்படுகின்றன. ஜெயக்காந்தன், ந. பார்த்தசாரதி, இந்திரா பார்த்தசாரதி, அகிலன் முதலியோருடைய நாவல்களில் நகர வாழ்வில் உயர் மட்ட வாழ்க்கை வாழும் தொழிலதிபர்கள், அரசியல் தலைவர்கள், அரசாங்க உயர் அதிகாரிகள், வக்கீல்கள், டாக்டர்கள், விபச்சாரிகள் பாத்திரங்களாக படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இவ்நகையில் நாவலிலக்கிய வளர்ச்சி அண்மைக் காலங்களில் உள் நாட்டு யுத்தம் காரணமாகத் தடைப்பட்டு இருந்தாலும் மூன்று வகையிலான போக்குகள் அவதானிக்கப்பட்டன.

- 01) யாழ்ப்பாணத்தை மையப் படுத்தி வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம் என்ற தமிழ் தேசிய உணர்வுடன் படைக்கப்படும் ஒரு வகையான நாவல்கள்.
- 02) தெற்கே அதைப் பகிரங்கப்படுத்த முடியாத நிலையில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் பிரச்சினை பற்றிய இலக்கியப் போக்கு இன்னொரு வகையாகவும்
- 03) மலையக தேசிய இனச் சார்பை புலப்படுத்தும் இலக்கியப் போக்கு இன்னொரு வகையாகவும் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது.

இலக்கிய உத்திகளிலும் அண்மைக் காலத்து நாவல்கள் தீவிர கவனம் செலுத்தி வருகின்றன. களம் வர்க்கம், காலம், சமூகத்தளம் என்பனவற்றில் காணக்கூடிய மாற்றங்கள் போல மனநினைவு, ஓட்டம் என்ற நடை உத்தியை பல நாவலாசிரியர்கள் கையாளுகின்றனர். இராஜம்கிருஷ்ணன், நீலபத்மநாபன் முதலியோரது நாவல்களில் இப்பண்பினைக் காணலாம். இன்னொரு வகையில் நறுக்கென்று வெட்டியது போன்ற புத்தி சாதாரணமான உரையாடல்களையும் ஜானகிராமன், இந்திரா பார்த்தசாரதியின் நாவல்கள் இவ்வகையிலானவை. ஆகவே நாவல்கள் இக் குறிப்பிட்ட நூற்றியிருபது வருடங்களுக்குள் பல்வேறு வகையிலான வளர்ச்சிப் போக்குகளைக் கண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

திரு. சி. நடராசா

(அதிபர்- யா) உடுப்பிட்டி அ. மி. கல்லூரி)

தோல்வி

தோல்வி குறித்து மனமே, நீ துயரமடையாதே. தோல்வியினின்று நீ கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய தனிப்பாடம் ஒன்றுண்டு. தோல்வியினின்று நீபெறுகிற ஞானத்தையும் நல்லறிவையும் வேறுயாருமே உனக்கு வழங்க முடியாது. தோல்வியை நீ துருவியாராய்ந்தால் உன்னுடைய வீழ்ச்சியை நீ விசாரித்து பார்த்தால் மெய்யறிவு என்னும் பொக்கிசத்தை அதனால் நீ காண்பாய். இப்பொழுது தோல்வியாகத் தென்படுவது நாளை வரும் வெற்றிற்கு வித்தாகும்.

—சுவாமி சித்பனானந்தர்

விஞ்ஞான விளக்கம்

விண்வெளிக்குச் செல்பவர்கள் தம்முடன் ஒட்சிசனையும் ஏன் எடுத்துச் செல்கின்றனர்?

- * மேலே உயரச் செல்லும் பொழுது வளிமண்டல அழுத்தம் குறைகிறது.
- * இதனால் கவாசிப்பது கஷ்டமாதலால் அங்கு கிடைக்கக்கூடிய ஒட்சிசனின் அளவு குறைதல்.
- * எனவே உயரமூங்கத்தில் உள்ள ஒட்சிசனை எடுத்துச் செல்வர்.

மழை நேரங்களில் சைக்கிள் டைனமோவுடன் பொருத்தப்பாட்டில் வக்கிள் குரிழின் பிரகாசம் ஏன் குறைகின்றது?

- * மழை நீர் சைக்கிள் ரயரின் ரீது டைனமோவுடனான உராய்வுவைக் குறைக்கும்.
- * டைனமோவில் சுழற்சி குறைவடைவார்.
- * இதனால் மில்லிளக்குக் குரிழின் பிரகாசம் மந்தமடையும்.

ஒடிக்கொண்டிருந்த பஸ்வண்டி திடீரென 'பிரேம்' போட்டு நிறுத்தப்பட்டதும் அதில் உள்ள பிரயாணிகளும் பொருட்களும் ஏன் முன் நோக்கி வீசப்படுகின்றன?

- * ஒடிக்கொண்டிருக்கும் பஸில் உள்ள பொருட்களும் மனிதரும் பஸின் வேகத்திலேயே உள்ளனர்.
- * பஸ் தடுப்பு பிரயோஜிக்கப்பட்டதும் அதில் உள்ள பொருட்களும் மனிதரும் அதே வேகத்தில் செல்ல எத்தனிப்பர்.
- * ஆனால் அவர்களால் அவ்வாறு செல்ல முடியாததால் முன் லோக்கி வீசப்படுவர்.

ஒரு ஆணின் குரலை லீடப் பெண்ணின் குரல் ஏன் இனிமையாக இருக்கின்றது.

- * பெண்ணின் குரல் உயர் அதிரவெல்களையுடைய கரங்களை உடையதாக இருப்பதால் இனிமையானது.

- அறிவிபல் உண்மைகள்

Easy way to Learn English

PART 10

COMPREHENSION

1. (Read and translate into Tamil)

One Day a poor traveller set off on a Journey. He sat under a tree to eat his midday meal. It consisted of rice and vegetables. Close to the tree, a woman had put up a stall to sell fried fish. She looked on while the traveller was eating his meal. When he had finished, she asked him for some money for the dried fish. The traveller protested that he had not come anywhere near the fish-stall. The woman insisted that he had enjoyed the meal because of the appelizing smell of fried fish. The woman and the traveller went before a Judge who looked into the matter.

The woman says the traveller enjoyed the meal because of the smell of fried fish. The traveller cannot deny that while eating his food, he got the smell of the fried fish. The Judge asked the woman and the traveller to go out of the court and stand into the sun light. The Judge then asked the traveller to hold out a coin and allow the woman to take the shadow cast by the coin. The traveller did the same and the woman left the place unknowingly.

set off	--	புறப்படுதல்
put up	--	கட்டுதல் -- நிர்மாணித்தல்
looked on	--	அவதானித்தல்

2. Match the words in A with their meanings in B

A	B
To Transmit	To give support
To boast	To send out
To announce	To make known
To reduce	To respect
To honour	To praise oneself
To encourage	To respect

3. Select the correct group of letters from each list within the brackets and complete each of the following

(1) P.....sical (hy, hi, he,)

(2) T.....hnical (ac, ec, eh,)

(3) Rec.....ver (ei, ie, ce,)

(4) Artic..... (al, el, le,)

(5) Invent..... (ar, er, or,)

4. Fill in the blanks with the following words:-

Remained — Sprinkled — Cured — Shouted — Predicted
Cured — Visited — Promised

(1) A clever Doctor the blind boy.

(2) Last week the students of Jaffna Hindu College
..... places of historical interest.

(3) Mohan borrowed some money from his friend and
..... to return it in two months' time.

- (4) Scientists have that man would go to Mars before the end of the twentieth Century.
- (5) When Ranjith was attacked by a dog, he for help.
- (6) Maliny some water on the flowers to make them fresh.
- (7) Evenafter the smallpox patient was cured, the scars

5. Complete these with the correct word from the brackets.

- (a) This man is an honest conscientious worker, He will never a bribe
(accept, except)
- (b) The old man's writing is
(eligible, illegible)
- (c) He is suffering from an incurable
(disease, decease)
- (d) The immigrants were caught by the police,
(elicit, illieit)
- (e) The boy didn't listen to his mother's
(advise, advice)

S. Thurairajah
(English Tutor)

கார்த்திகை மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

06 - 11 - 98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை: திரு. க. கந்தசாமி (இளைப்பாறிய தபாலதிபர்)
விடயம் : “ பக்த மார்க்கண்டேயர் ”
(இசைச் சொற்பொழிவு)
வழங்குபவர் : திரு. க. ஆனந்தராசா (அன்னைதாசன்)
(ஆசிரியர், உரும்பிராய்)
பக்கவாத்திய சகிதம்

13 - 11 - 98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை: திரு. செ. நடராசா (உப தபாலதிபர் வளலாய்)
விடயம் : “ இன்னிசை ”
வழங்குபவர் இசைமணி S. செல்லத்துரை
(இளைப்பாறிய இசை ஆசிரியர்)
வயலின் : பிரமஸ்ரீ ப. தியாகராஜசர்மா
மிருதங்கம்: வித்துவான் ச. ஹரிஹரன்

20 - 11 - 98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 19 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை: திரு. சி. துரைராசா [இசைமணி] (கெருடாவில்)
விடயம் : “ புல்லாங்குழல் இசை ”
வழங்குபவர்: செல்வன் குணராசா நக்கீரன் (யாழ்ப்பாணம்)
வயலின் : வித்துவான் அ. ஜெயராமன்
மிருதங்கம்: வித்துவான் நி. மதிசுமார்
கடம் : வித்துவான் M. கஜன்
மோர்சிங் : வித்துவான் க. நந்தகுமார்

27 - 11 - 98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் - மாதவெளியீடு

கார்த்திகை - 1998

வெளியீட்டுரை: திரு. செ. யோகச்சந்திரன்
(அதிபர் சிதம்பராக்க கல்லூரி)
ஆய்வுரை: சிவஸ்ரீ. கை. நமசிவாயக்குருக்கள்
(பண்டிதர் சைவப்புவவர் கரணவாய்)

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (ஐனவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 1999 ஐனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்கு பொருத்தமான, தரமான ஆக்கங்களை எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமய பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு:

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை,
செல்வச்சந்நிதி, தொண்டைமானாறு.